

Р Е Ш Е Н И Е

№ 493

София, 15 юни 2015 година

Върховният касационен съд на Република България, трето наказателно отделение, в съдебно заседание на дванадесети декември две хиляди и четиринадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: КРАСИМИР ХАРАЛАМПИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА
ДАНИЕЛА АТАНАСОВА

при участието на секретарите Иванка Илиева и Илияна Петкова и в присъствието на прокурорите Ася Петрова и Петя Маринова изслуша докладваното от съдията Красимир Харалампиев н. дело № 1559/2014 година.

Производството е образувано по касационен протест, изготвен от участвалите във въззивното производство представители на прокуратурата-зам. главния прокурор при Върховна касационна прокуратура на Р. България-А. П. и прокурора от АП-Варна-С. Я.; по касационни жалби от защитниците на подсъдимите П. В. С., В. П. К., Я. Х. П., Г. В. В., П. С. А. и Р. Г. С., както и по жалба от повереника на частния обвинител и граждански ищец Н. Л. Г. срещу въззивна присъда № 1 от 27.02.2014год. по внохд № 194/2013год. на Варненския апелативен съд.

В касационния протест се излагат доводи за допуснати от въззивния съд съществени нарушения на процесуалните правила по установяване, проверка и оценка на релевантни факти, относими към предмета по чл. 107 от НПК, както и за липсата на отговор по всички релевирани във въззивния протест оплаквания, което го е довело до неправилно формиране на правни изводи, а като последица-нарушение на закона, с оправдаването на подсъдимия П. В. С. по чл.116, ал.1 т. 9 и т.10, вр. чл.115, вр. чл. 20, ал. 3 от НК и по чл.116 ал.1, т. 9 и т. 10, вр. чл.115 вр. чл.20, ал. 4 от НК-за подсъдимия В. П. К., с пострадал Б. Г.-касационни основания за отмяна по този пункт от обвинението по чл. 348, ал.1, т.т. 1 и 2 от НПК.

Законът е нарушен и в частта, с която, по отношение подс. Р. С. по т. 1 от обвинението по чл. 116, ал. 1, т. 6, пр. 1, т. 7, т. 9 и т.10, вр. чл. 115, вр. чл. 20, ал. 4 от НК, с пострадал Р. А. Р., е определено наказание при условията на чл. 58, б."б", вр. чл. 55, ал.1, т.1 от НК- лишаване от свобода за срок от 7 години при първоначален „строг“ режим в затвор от закрит тип, вместо наказанието да се индивидуализира по реда на чл. 54 от НК и това е станало предпоставка за определяне на явно несправедливо, по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 3 от НПК, наказание-занижено по размер, очевидно несъответстващо на високата степен на обществена опасност на деянието и на дееца, на степента на участието му в престъплението и на отегчаващите отговорността обстоятелства.

Според представителите на държавното обвинение, в частта, с която първоинстанционният съдебен акт е бил изменен по отношение на подсъдимите П. С., В. К. и Г. В. по обвиненията им по чл. 116, ал. 1, т. 7, т.9 и т.10, вр. чл. 115, вр. чл. 20 от НК, с пострадали П. И. Л. и Р. А. Р., като им е определено наказание „доживотен затвор” при „специален” режим в затвор от закрит тип, вместо първоначално наложения им „доживотен затвор без замяна“, въззивният съд е проявил явна несправедливост, защото тези наказания, очевидно, не съответстват на изключително високата обществена опасност на извършените деяния, на изключително високата степен на обществена опасност на подсъдимите и на отегчаващите отговорността обстоятелства.

Допуснатата е явна несправедливост и в частта, с която е определено от въззивната инстанция наказание по отношение на подсъдимия Я. П. по т. 1 от обвинението срещу него по чл.116, ал.1, т.6, пр.1, т.7, т.9 и т.10 вр. с чл. 115, вр. с чл.20, ал.4 от НК с пострадал Р. Р. в размер на 15 години лишаване от свобода при първоначален строг режим на изтърпяване на наказанието в затвор от закрит тип и по т. 2 от обвинението по чл.321, ал. 3, пр. 1 и пр. 2, т. 2, вр. с ал. 2 от НК- в размер на 5 години лишаване от свобода, при първоначален общ режим в затвор от открит тип.

Намалените размери на определените наказателни санкции на подсъдимите са очевидно несъответни на високата степен на обществена опасност на деянията, дейците и на отегчаващите отговорността обстоятелства, като с тях целите на наказанието по чл. 36 от НК не могат да бъдат постигнати, което представлява касационно основание за отмяна по чл. 348, ал. 1, т. 3 от НПК.

В протеста се твърди, че присъдата на Варненския апелативен съд е неправилна и в частта, с която е потвърдена оправдателната присъда на Шуменския окръжен съд по нохд № 303/2011год. по описа на ШОС, с която:

-подсъдимите П. В. С., Г. В. В. и П. С. А. са признати за невиновни от първоинстанционния съд изцяло по първоначалното им обвинение по чл. 330 ал. 3 вр. ал.2, т.2 и т.4, във вр. ал.1, вр. чл.20 от НК;

-подсъдимият П. А. е признат за невиновен и оправдан по т. 1 от обвинението по чл.116, ал.1, т.6, пр.1, т.7, т.9 и т.10 вр. чл.115, вр. чл.20, ал.4 от НК с пострадал П. И. Л., както и по т. 3 по обвинението по чл.131, ал.1, т.8 и т.10, вр. чл.130, ал.1, вр. чл.20 ал.4 от НК с пострадал П. И. Л..

-подсъдимият Г. В. е оправдан по обвинението за престъпление по чл. 339, ал.1 от НК с предмет 350 бр. боеприпаси, кал. 5,6 ум с периферно възпламеняване, 8 бр. боеприпаси кал. 22, 4 бр. боеприпаси 243 уинчестър, 1 бр. боеприпас калибър 6,35, 117 бр. ловни патрони кал. 12 и 32 бр. ловни патрони кал. 16, както и по т. 7 по обвинението по чл. 252, ал. 2, пр. 1 и 2, вр. ал.1 от НК- да е отпускар парични заеми на П. П. С. и М. А. К. и да е причинил значителни вреди на П. П. С., Д. Ш. Ш., К. А. А. и М. А. К., както и че е получил значителни неправомерни доходи за сумата над 159 980лв. до сумата от 305 790 лева.

В протеста се излага и доводът, че потвърденото с присъдата на Варненския апелативен съд наказание, определено от Окръжен съд - Шумен, по отношение на подсъдимия П. С. А. по т. 5 по обвинението му за престъпление по чл.131, ал.1, т.10, вр. чл. 129, ал.1, вр. чл. 20 ал.2 от НК-в размер на 3 години лишаване от свобода, е занижено по размер и също явно несправедливо, защото не съответства на високата обществена опасност на деянието, на А. като деец и на отегчаващите отговорността обстоятелства и с него не могат да се постигнат целите на чл. 36 от НК.

Съобразно посочените основания се иска от касационната инстанция въззивната присъда да бъде отменена в протестираните ѝ части и делото върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав за отстраняване на допуснатите нарушения, а в останалата част, като правилна и законосъобразна, въззивната присъда да се остави в сила.

Жалбата от името на гражданския ищец Н. Л. Г. е бланкетна, като в нея липсват доводи в подкрепа на искането за отмяна на въззивното решение в гражданско-отменителната му част и връщане на делото за ново разглеждане от друг въззивен състав, основано на разпоредбата на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК.

В касационните жалби на подсъдимите и защитниците им се правят оплаквания за допуснати множество съществени процесуални нарушения във фазите на досъдебното и съдебното производство, довели до невъзможността на касаторите да осъществят в пълнота правото си на защита; за нарушение на закона в наказателно и в гражданско-осъдителната част на въззивната присъда, както и за явна несправедливост на обжалвания съдебен акт.

1. Жалбата от защитниците на подс. В. К./адв. Р.А. и адв. И.А./ е декларативна и в нея са посочени основанията за касационна проверка и отмяна/изменяване/ по чл. 348, ал. 1, т. 1, 2 и 3 от НПК на въззивната присъда.

2. Сходни по съдържание са и касационните жалби от защитниците на подс. Р. С./адв. Д.М. и адв. А.Д./, като в тях също са посочени основанията за проверка и отмяна по чл. 348, ал. 1, т. 1, 2 и 3 НПК.

3. Крайно пестелива на доводи по основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 НПК е жалбата на адв. Г.С., като защитник на подс. П.А., с която се прави искане за отмяна на обжалваната присъда и връщане на делото за ново разглеждане.

4. Касационните основания по чл. 348, ал. 1, т.т. 1-3 НПК в жалбата на адв. Л.Т., като защитник на подсъдимия Г.В., са развити с общите оплаквания за неизпълнени от съда задължения да формира вътрешното си убеждение въз основа на всестранно, пълно и обективно изследване на всички обстоятелства по делото. Според защитата, ако въззивният съд е подхождал стриктно към спазване изискванията по чл. 13 и чл. 14 от НПК, би стигнал до други фактически и правни изводи-за невинността на В., изискваща оправдаването му изцяло по предявените обвинения.

Вторият от защитниците на Г.В.-адв. К. Б., в изготвената от него жалба е изразил мнение, че в хода на наказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения и с осъждането на подсъдимия законът е нарушен, тъй като събраните по делото доказателства опровергават тезата на обвинението за извършени от него в съвкупност престъпления.

5. В жалбата на адв. И. Н., като процесуален представител на подс. П.С. се изразява недоволство от въззивното решение и се иска отмяната му, със сочени основания за това по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК. Твърди се, че въззивният съд не е отговорил на възраженията на защитата срещу присъдата, така, както изисква чл. 339, ал. 3 от НПК.

6. Основания за отмяна/изменяване/ по чл. 348, ал. 1, т.т. 1-3 от НПК са посочени и в бланковите жалби представени от адв. Г. Г. и от адв. А. А., като защитници на подс. Я.П., като съответно с тях се иска оправдаване на касатора на основание чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК, а при условията на алтернативност-отмяна на обжалвания съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане или изменяването му и намаляване на наложеното наказание като завишено по размер и явно несправедливо.

В жалбите от името на всички подсъдими и на гр. ищец Н.Г. е отразено, че след запознаване с мотивите към решението на въззивната инстанция, ще се представят допълнения към тях и такива са депозираны в срок, в които са развити подробни доводи по всяко от сочените в чл. 348 НПК основания за касационна проверка.

С изключение на касатора Г. В. В., подсъдимите П. В. С., В. П. К., Я. Х. П., П. С. А. и Р. Г. С., редовно призовани, не се явяват. Всички подсъдими се представляват от редовно упълномощените им защитници. Явяват се и резервните защитници адв. К. и адв. А.Д..

Жалбоподателката гражданска ищца и частна обвинителка Н. Л. Г., редовно призована, не се явява.

Жалбоподателите граждански ищци и частни обвинители Л. Б. Г. и Д. Б. Г., редовно призовани чрез Н. Г. като законен представител, не се явяват.

За всички тях се явява адвокат Л. Г..

Жалбоподателите граждански ищци и частни обвинители А. Б. Л., М. П. Л. и И. П. Л., не се явяват, редовно призовани, представляват се от адв. Б. Б..

Жалбоподателят граждански ищец и частен обвинител Н. Г. П. не се явява, редовно призован.

За тях се явява адвокат Ж. Ж..

Адвокат С. П. и адвокат Е. Х., не се явяват, редовно призовани.

Гражданските ищци М. С. Г., В. Д. М. - Р. и Р. Р. Р., не се явяват редовно призовани.

За всички тях се явява адвокат И. Е..

Преди даване ход на делото са постъпили допълнения към касационните жалби от адвокат Л. Т.- защитник на подсъдимия Г. В. В., от адвокат А. Д.- като резервен защитник на подсъдимия Р. Г. С., от адвокат К. Б.- като защитник на подсъдимия Г. В. В., от адвокат Л. Г.-като повереник на гражданските ищци и частни обвинители Н. Л. Г., Л. Б. Г. и Д. Б. Г., от адвокат Д. М.-като защитник на подсъдимия Р. Г. С., от адвокат Г. С.-като защитник на подсъдимия П. С. А., от адвокат И. Н.-като защитник на подсъдимия П. В. С., от адвокат Р. А.- като защитник на подсъдимия В. П. К., от адвокат-Г. Г. и адвокат А. А.- като защитници на подсъдимия Я. Х. П., както и допълнение към касационния протест на АП- град Варна, които на основание чл. 351, ал.3 от НПК касационният състав прие.

В допълнението към касационния протест са изложени подробни аргументи в подкрепа на сочените основания и искане за частична отмяна на постановената въззивна присъда.

В допълнението към жалбата изготвена от адв. Л. Г., като повереник на частния обвинител и граждански ищец Н. Г., в частта, с която подсъдимите П. В. С. и В. П. К. са признати за невиновни за това, че в съучастие помежду си, С. като подбудител и помагач, а К. като помагач на неизвестен извършител, умишлено са умъртвили Б. Д. Г. и са оправдани по това обвинение, присъдата се атакува с оплаквания за наличие на вътрешни противоречия и непоследователност в мотивите към нея.

Съдебният състав е приел за установени поредица от фактически обстоятелства, които свързват двамата подсъдими с извършването на въпросното престъпление и че С. е помагач при извършването на престъплението. Неправилно и незаконосъобразно въззивният съд е приел: а/ за недоказано участието на С. и К. в престъплението; б/ че след като е бил предаден на съд като подбудител и помагач на извършителя К., след това С. не може да бъде осъден за подбудител и помагач на друго лице, различно от К.. Визираните, според повереника нарушения на процесуалния и на материалния закон налагат отмяна на въззивния акт и връщане на делото за ново разглеждане от друг съдебен състав.

В обобщен вид основанияето за отмяна на атакувания съдебен акт по чл. 348, ал. 1, т. 2, във вр. ал. 3, т. 1, пр. 1 от НПК се развива от всички касатори с обстоятелството, че в хода на проведеното съдебно следствие пред първоинстанционния съд подсъдимите са били в съдебната зала с поставени белезници, което е ограничило правото им да си водят бележки, които да ползват при събирането и проверката на доказателствата и ползвайки ги да правят искания и възражения срещу обвинението в този стадий на производството.

Основното оплакване от защитниците на подсъдимия П.С. срещу въззивния съд за допуснато съществено процесуално нарушение е, че съдът не е уважил довода за нарушено право на защита от първоинстанционния съд, който е оставил без уважение направения отвод на назначения на същия подсъдим резервен защитник-адв. Г. И., който е в родствени отношения със свидетелката А.Л.-съпруга на пострадалия Л. Независимо от факта, че апелативният съд е отвел резервния защитник И. от участие в съдебни заседания при даване ход на въззивното производство, това обстоятелство не е отстранило процесуалните последици от присъствието на резервния защитник в първоинстанционното производство, където единствено в негово присъствие, без участието на упълномощените от подсъдимия защитници, съдът е извършвал събиране и проверка на доказателства относими към отправеното срещу П.С. обвинение. На това възражение, въззивният състав е отговорил, че резервният защитник е участвал самостоятелно единствено в съдебни заседания на 27.06.2011г. и 28.06.2011г., когато прокуратурата е прочела обвинителния акт при даване ход на съдебното следствие и поради това, нарушение на правото на защита на П.С. не е налице. Според защитата, от протоколите на проведените от Шуменския окръжен съд съдебни заседания е видно, че тази констатация на въззивния съд не е вярна и нарушението, ограничило правото на защита на подсъдимия С. не е отстранено, с което втората решаваща по фактите инстанция сама е допуснала съществено процесуално нарушение в сферата на ограничено право на защита на касатора. Останалите критики отправени към решаващите по фактите инстанции са свързани с дейността им по събиране, проверка и анализ на относимите към разкриването на обективната истина доказателствени източници, която дейност не отговаря на изискванията по чл. 13 и чл. 107 от НПК и поради това, съдът е изградил вътрешното си убеждение за виновността на подсъдимия в деянията, предмет на обвинението, в нарушение на чл. 14 от НПК, което е довело до неправилно приложение на закона.

Според защитата, Шуменският окръжен съд не е направил цялостен анализ на гласните доказателства и неправилно е кредитирал показанията на свидетели, дадени в стадия на досъдебното производство, което също е ограничило подсъдимия при заетата от тях позиция на защита. В съдебното производство подсъдимите са били лишени от възможността да задават въпроси на разпитаните свидетели, представляващо основно тяхно право регламентирано в чл. 15, ал. 2 от НПК, като са нарушени и основните принципи за непосредственост и устно извършване на наказателното производство.

В допълнението към жалбата на подс. Я.П. се твърди, че като е приел за неоснователни доводите на защитата за допуснатото от Шуменския окръжен съд съществено нарушение на процесуалните правила, при осъществяване защитата и представяването на подсъдимите Я. П. и Р. С. от един адвокат/ въпреки наличието на противоречиви интереси между тях/, апелативният съд сам е допуснал процесуално нарушение от характера на съществените.

Защитникът не споделя отразеното на л.170 от мотивите към въззивната присъда, че към момента, в който двамата подсъдими са представлявани от един и същ защитник, обяснения не са давали и поради тази причина не следва да се приема, че са налице противоречия в интересите им. Защитата излага мнение за правилност на въззивната присъда в оправдателната част и неправилно приложение на закона в наказателно-потвърдителната му част. В подкрепа на доводите си защитата прави собствен анализ на доказателствената съвкупност и стига до извода за недоказаност на обвинението срещу П. по всички възведени му обвинения, като наред със съжденията за незаконосъобразност, отново се излагат доводи за допуснати съществени процесуални нарушения в досъдебната и съдебната фази на процеса/, намерили отражения при формирането у съда на крайните фактически и правни изводи.

Адвокатите Г. и А. излагат доводи за допуснато съществено нарушение на правото на защита на подс. П.С.-становище, имащо отношение към обвинението за организирана престъпна група, в която според обвинението, е участвал и подс. Я.П. и един от участниците-подс. П.С. не е реализирал, по независещи от него причини, адекватно правото си на защита. По съдържание доводите са сходни с изнесените в допълнението към касационната жалба на подсъдимия П. С., а именно-въпреки направеното възражение от негова страна за наличието на основателно съмнение относно безпристрастността на резервния защитник адв. И. и дори игнорирайки направения от него отвод, ВАпС и ШОС са допуснали съществено процесуално нарушение, представляващо самостоятелно основание за отмяна и връщане на делото, като не са го уважили. Реакцията на съда в тази насока е в противоречие с трайната и непротиворечива практика, както на ВКС, така и с постановките по този въпрос, предмет на Решение 10/28.10.2010г. на Конституционния съд.

В съответствие със сочените основания за проверка се иска от касационната инстанция да упражни правомощията си и да отмени, присъдата на Варненския апелативен съд като незаконосъобразна и на основание чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК изцяло да оправдае подсъдимия, а при условията на алтернативност- да отмени присъдата и върне делото за ново разглеждане от друг съдебен състав за отстраняване на допуснати съществени процесуални нарушения или на основание чл.354, ал.2, т.1 НПК да измени обжалваната присъда, като се намалят наложените на Я.П. наказания, както и определеното по реда на чл. 23, ал. 1 от НК общо такава, като явно несправедливи.

В допълненията към основната жалба защитниците на подсъдимия Г.В.-адв. Л.Т. и адв. Б. се сочи, че съдът е допуснал превратен анализ на доказателствата по делото и същевременно е възприемал само онези, които обслужват обвинителната теза и е игнорирал онези, които ѝ противоречат. Налице са оплаквания за допуснати от въззивния съд съществени процесуални нарушения в дейността му по събиране, оценка и анализ на писмените и гласни доказателства; за безрезервно възприемане на уличаващи подсъдимия доказателства, като са игнорирани други, оневиняващи го доказателства, при което този едностранен анализ е довел до неправилни фактически и правни изводи за доказаност на виновността му по предявеното от прокуратурата обвинение. Твърди се, че съдебният състав вместо да обоснове изводите си на доказателства, събрани по делото, ги базира на предположения, хипотези и догадки. Продължавайки с изложението си, адв. Т. преповтаря вече споменатите доводи на останалите касатори за недопустимостта за участие в процеса на резервния защитник на подсъдимия П.С., чийто отвод, в това му качество първоинстанционният съд не е възприел за основателен и като не е отстранил нарушението чрез повторно извършване на процесуално-следствените действия след неговата замяна, въззивният съд също е допуснал процесуално нарушение от категорията на съществените.

В останалата част в същото допълнение се излагат съждения и оплаквания за необоснованост, които не могат да бъдат разгледани, тъй като не представляват касационни основания по смисъла на чл. 348 от НПК.

В допълнението, представено от адв. Г.С. се прави анализ на събраните гласни показания на свидетели, имащи отношение към обвинението срещу П.А. по чл. 131, ал. 1, т. 10, във вр. с чл. 129, ал. 1, във вр. с чл. 20, ал. 2 от НК и по чл. 339, ал. 1 от НК и въз основа на направената от защитника интерпретация, се налага изводът за невиновност на подзащитния му по това обвинение, респ. за допуснатото от съда нарушение на закона, като е стигнал до обратните изводи и е постановил осъждането му. Твърди се и липсата на трайно състояние на фактическа власт върху предмета на обвинението по чл. 339, ал. 1 от НК, което консумира формата на изпълнително деяние „държане” на откритото огнестрелно оръжие, което е обективен признак от състава на престъплението и като не са съобразили това обстоятелство, решаващите по фактите съдилища са нарушили закона. Алтернативното оплакване/за явна несправедливост на наказанието/и искане/за намаляването му/ е подкрепено с доводите за несъобразяване при индивидуализирането му с липсата на предходна осъждане на подсъдимия А., с неговата възраст, семейно положение, с липсата на изградени престъпни навици, които, ако са отчетени правилно, биха довели съдилищата до извода, че целите по чл. 36 от НК биха могли да се постигнат и с по-лека по размер наказателна санкция.

В допълнението на адв. Д.М., като защитник на подс. Р. С., генералното оплакване е, че липсва ясно и конкретно обвинение срещу него, отговарящо на изискванията за формулиране на обвинение, визирани в Т.Р. № 2 / 2002г. на ВКС, тъй като държавното обвинение не е посочило, в какво точно се изразява помагаческата му дейност и с какви действия, съдът е приел, че той я е извършил при инкриминираното убийство. Липсата на такова конкретно и ясно обвинение е довело до невъзможността на подсъдимия да разбере същността на обвинението и да изгради в пълнота защитата си.

На следващо място, според защитника, съдът не е изследвал обективно, всестранно и пълно доказателствата по делото и не е разкрил обективната истина, съобразно задълженията му по чл.13, чл.14, и чл.107, ал.5 НПК, а в хода на въззивната проверка Варненският апелативен съд е постановил съдебния си акт в нарушение на чл. 305, ал. 3 от НПК, като не е посочил кои факти въз основа на кои доказателства възприема, и защо други отхвърля. Доводът за нарушение на закона е формулиран с твърдението, че такава е налице, тъй като подсъдимият не е извършил престъпленията, предмет на обвинението и с осъждането му е допуснато закононарушение и несправедливост.

И в допълнението, представено от адв.А.Д., се излагат доводи, че не е установено по несъмнен и категоричен начин умисълът на С. в действията му, предмет на обвинението, за помагаческа дейност по чл.116 НК и поради това, вмененото му във вина обвинение е несъставомерно. В представеното от адв. Р.А. допълнение към касационната жалба на В.К. се излагат оплаквания, че в нарушение на чл. 339, ал. 3 от НПК, въззивният съд не е отговорил на преобладаващата част от доводите на защитата, а тези, на които съдът избирателно се е спрял, са отхвърлени неубедително и неаргументирано. В голяма част доводите за допуснати съществени процесуални нарушения, ограничили правото на защита на В.К., не се различават от изложените в същата насока оплаквания, развити в допълненията към жалбите на цитираните по-горе касатори-за присъствието на подсъдимите в съдебно заседание пред първоинстанционния съд с белезници, което е породило необходимост въззивната инстанция да отговори ясно и категорично на поставения му въпрос, дали проведенният процес е бил справедлив по смисъла на чл. 6 от КЗПЧОС и съответстващ с изискванията на чл. 3 от Конвенцията; за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила от въззивния съд, който, след като е отвел от участие в процеса резервния защитник адв. И. и го е заменил с друг резервен защитник, не е повторил всички действия с участието на адв. Г.И. в първоинстанционното производство/без участието на упълномощените защитници на същия подсъдим/, въпреки направеното от защитата искане в тази насока; за неубедителното отхвърляне от въззивния съд на възражението на защитата пред Шуменския окръжен съд, че подсъдимите Я.П. и Р.С. са с противоречиви интереси и представляването им пред съда от един и същи защитник чрез преупълномощаването му, е довело до съществено нарушение на процесуалните правила, изразило се в нарушение на правото им на защита. Твърди се, че макар и пространно, по същество въззивната инстанция не е извършила дължимия съвкупен анализ на доказателствената съвкупност, а отделни детайли, свързани с едно обстоятелство от един доказателствен източник, са съпоставяни с фрагмент от друг такъв, което не е изпълнение на процесуалните изисквания на чл.107 ал. 3 и ал. 5 и чл.305 ал.3 НПК, като липсват изложени подробни съображения, защо е кредитирала показанията на свидетелите, уличаващи в престъпленията К. като подбудител и помагач на Ф. за убийството на Л., и подбудител и помагач

на Ф. и Г. за убийството на Р.. Въз основа на доводите си за допуснатите съществени нарушения на процесуалните правила, свързани с оценка и проверка на доказателствената съвкупност, защитата счита, че въззивният съд е приложил неправилно закона и излага аргумента, че ако беше анализирал задълбочено всички обстоятелства по делото и им беше отдал съответстващото им се значение, той би достигнал до извода, че подсъдимият К. не е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъпленията, в извършването на които го е признал за виновен.

По основанията на чл. 348, ал. 1, т. 3 от НПК критиката към съда е, че не е изложил съображения относно избора на вида на наложено на К. наказание и защо целите на наказанието, конкретно на специалната превенция, не биха могли да бъдат осъществени с определен размер наказание лишаване от свобода в рамките на законоустановения за този вид престъпление.

В допълнението се иска, на основание чл.354, ал.1 т, 2, предл. последно НПК, касационната инстанция да отмени присъдата и да признае подс.В.К. за невиновен по всички повдигнати му обвинения, при алтернативност-да отмени присъдата и да върне делото на първата инстанция, поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила от нея или на основание чл.354 ал.1 т.3 предл.2 във вр. ал.2 т.1 НПК да намали наложеното на подсъдимия наказание, като отхвърли предявените срещу него граждански иски, или да намали присъдените обезщетения.

Срещу жалбите на подсъдимите е постъпило мотивирано писмено възражение от повереника на частните обвинители и граждански ищци-адв. Б. Б., с което се изразява становище за тяхната неоснователност, като същевременно повереникът се солидаризира с доводите на прокуратурата за отмяна на обжалвания съдебен акт в протестираната част и връщане на делото за ново разглеждане от друг съдебен състав.

Пред Върховния касационен съд представителите на Върховната касационна прокуратура, защитниците на подсъдимите и повереникът на частния обвинител и граждански ищец Н. Г. поддържат подадените от тях протест, жалби и допълнения към тях, и съответно изразяват становища за неоснователност на оплакванията на всяка насрещна страна.

За основателност на протеста и съответно-за неоснователност на доводите, съдържащи се в жалбите на подсъдимите, пледира и необжалваният въззивната присъда повереник на частните обвинители и граждански ищци.

За да се произнесе Върховният касационен съд, трето наказателно отделение, съобрази следното:

Производството по нохд № 303/2011год. по описа на Шуменския окръжен съд е образувано по обвинителен акт на ОП-Шумен по приключило досъдебно производство № 154/2009год. по описа на ОД на МВР-Шумен, с който на подсъдимите са повдигнати следните обвинения:

I. НА ПОДСЪДИМИЯ П. В. С., В ТОВА, ЧЕ 1. Последващата номерация по подсъдими и деяния съответства по начин на изписване по отделните пунктове от диспозитива на обвинителния акт. 1. През периода от неустановена дата в началото на февруари 2008 г. до 06.04.2008 г. в [населено място], в съучастие като подбудител и помагач с В. П. К. /извършител/ умишлено склонил /чрез даване на наставления и разпореждания да се организира убийството на Б. Д. Г., както и чрез обещаване на материална облага/ В. П. К. умишлено да умъртви Б. Д. Г. и умишлено е улеснил извършването на престъплението /набавил средства, дал съвети и разяснения и по друг начин - организирал следенето на пострадалия, набавил и укривал автомобилите, с които да бъде проследен пострадалия/, като убийството е извършено на 06.04.2008 г. от В. П. К. в [населено място], като деянието е извършено по начин и със средство опасно за живота на мнозина /чрез употреба на огнестрелно оръжие/, с користна цел, извършено е предумишлено и от лице, което действа в изпълнение на решение на организирана престъпна група с ръководител П. В. С. и участници В. П. К., Я. Х. П., Г. Т. Г., В. П. Ф., Д. В. Г. и Г. Ц. Н., както и други неустановени до момента лица - престъпление по чл. 116, ал. 1, т. 6, предл. 1-во, т. 7, т. 9 и т. 10, във вр. с чл. 115, във вр. с чл. 20, ал. 3 и ал. 4 от НК.

2. През периода от неустановена дата на м.август 2008 г. до 25.03.2009г. в [населено място], в [населено място] и в [населено място], в съучастие като подбудител и помагач с Г. В. В. /подбудител и помагач/, В. П. К. /подбудител и помагач/, П. С. А. /помагач/ и В. П. Ф./извършител/,умишлено е склонил/чрез даване на наставления и разпореждания да се организира убийството на П. И. Л., както и чрез обещаване на материална облага/ В. П. К. умишлено да склони В. П. Ф. умишлено да умъртви П. И. Л., и умишлено е улеснил извършването на престъплението/набавил средства, дал съвети и разяснения, и по друг начин - организирал, следенето на пострадалия/, като убийството е извършено на 25.03.2009 г. от В. П. Ф. в [населено място], като деянието е извършено по начин и със средство опасно за живота на мнозина /чрез употреба на огнестрелно оръжие/, с користна цел, извършено е предумишлено и от лице, което действа в изпълнение на решение на организирана престъпна група с ръководител П. В. С. и участници В. П. К., Я. Х. П., Г. Т. Г., В. П. Ф., Д. В. Г. и Г. Ц. Н., както и други неустановени до момента лица - престъпление по чл. 116, ал. 1, т. 6, предл. 1-во, т. 7, т. 9 и т. 10 във вр. с чл. 115, във вр. с чл. 20, ал. 3 и ал. 4 от НК.

3. През периода от неустановена дата през лятото на 2008 г. до 03.07.2009г. в [населено място], в [населено място], в [населено място], в [населено място] и в [населено място] в съучастие като подбудител и помагач с Г. В. В. /подбудител/, В. П. К. /подбудител и помагач/, П. С. А., Я. Х. П., Г. Т. Г. и Р. Г. С. /помагачи/ и В. П. Ф./извършител/,умишлено е склонил/чрез даване на наставления и разпореждания да се организира убийството на Р. А. Р., както и чрез обещаване на материална облага / В. П. К. умишлено да склони В. П. Ф. умишлено да умъртви Р. А. Р., и умишлено е улеснил извършването на престъплението /набавил средства, дал съвети и разяснения, и по друг начин - организирал следенето на пострадалия /като убийството е извършено на 03.07.2009 г. от В. П. Ф. в [населено място] като деянието е извършено по начин и със средство опасно за живота на мнозина/ чрез употреба на огнестрелно оръжие/, с користна цел, извършено е предумишлено и от лице, което действа в изпълнение на решение на организирана престъпна група с ръководител П. В. С. и участници В. П. К., Я. Х. П., Г. Т. Г., В. П. Ф., Д. В. Г. и Г. Ц. Н., както и други неустановени до момента лица - престъпление по чл. 116, ал. 1, т. 6, предл. 1-во, т. 7, т. 9 и т. 10, във вр. с чл. 115, във вр. с чл. 20, ал. 3 и ал. 4 от НК.

4. За периода от началото на 2006 г. до 23.07.2010 г. на територията на Република България – в [населено място], в [населено място], в [населено място], в [населено място], в [населено място] и в района на хижа „име” /област/ е образувал и ръководил организирана престъпна група - структурирано трайно сдружение на повече от три лица с участници В. П. К., Я. Х. П., Г. Т. Г., В. П. Ф., Д. В. Г. /до 02.09.2009 г. / и Г. Ц. Н. /до 02.09.2009 г./, както и други неустановени до момента лица, съставено с цел да върши съгласувано в страната престъпления, за които е предвидено наказание лишаване от свобода повече от три години - престъпления по чл. 115 и чл. 116 от НК - умишлени убийства, престъпления по чл. 128 и чл. 129 от НК - умишлено причиняване на средни и тежки телесни повреди и престъпления по чл. 330 от НК - палежи като групата е въоръжена и е създадена с користна цел - престъпление по чл. 321, ал. 3, предл. 1 и предл. 2, т. 1, във вр. ал. 1, предл. 1 и предл. 2 от НК.

5. През периода от неустановена дата на м април 2008 г. до 18.07.2008г. в [населено място] и в [населено място] в съучастие като подбудител с Г. В. В. /подбудител/, Г. Ц. Н. и П. С. А. /помагачи/ и Д. В. Г. /извършител/, умишлено склонил /чрез даване на наставления и разпореждания, както и чрез обещаване на материална облага/ Д. В. Г. да причини телесна повреда на П. И. Л., като леката телесната повреда е причинена на 18.07.2008 г. от Д. В. Г. в [населено място], деянието е извършено с користна цел и от лице, което действа, в изпълнение на решение на организирана престъпна група с ръководител П. В. С. и участници В. П. К., Я. Х. П., Г. Т. Г., В. П. Ф., Д. В. Г. и Г. Ц. Н., както и други неустановени до момента лица - престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 8 и т. 10, във вр. с чл. 130, ал. 1, във вр. с чл. 20, ал. 3 от НК.

6. През периода от неустановена дата на м.април 2008 г. до 18.08.2008г. в [населено място] и в [населено място] в съучастие като подбудител с Г. В. В. /подбудител/ и П. С. А. /помагач/ и неизвестен извършител, умишлено склонил /чрез даване на наставления и разпореждания, както и чрез обещаване на материална облага/ неизвестния извършител умишлено да запали имущество със значителна стойност - лек автомобил „марка” с ДК № /ДК номер/, собственост на [фирма], ползван от П. И. Л., като палежа е извършен на 18.08.2008 г. от неизвестния извършител в [населено място], като от деянието са последвали значителни вреди в размер на 32 164 /тридесет и две хиляди сто шестдесет и четири/ лева, палежа е извършен от лице, което действа в изпълнение на решение на организирана престъпна група с ръководител П. В. С. и участници В. П. К., Я. Х. П., Г. Т. Г., В. П. Ф., Д. В. Г. и Г. Ц. Н., както и други неустановени до момента лица и е имало опасност палежът да се разпростре и върху други имоти със значителна стойност - жилищен блок, на [улица] и л. а. „марка” с ДК № /ДК номер/ и л. а. ”марка” с ДК № /ДК номер/ - престъпление по чл. 330, ал. 3, във вр. с ал. 2, т. 2 и т. 4, във вр. с ал. 1, във вр. с чл. 20, ал. 3 от НК.

7. На 22-23.02.2008 г. в [населено място] в съучастие като подбудител и помагач с Д. В. Г. /извършител/, умишлено склонил /чрез даване на наставления и разпореждания, както и чрез обещаване на материална облага/ Д. В. Г. умишлено да запали имущество със значителна стойност - магазин за хранителни стоки, намиращ се в [населено място] на [улица], собственост на Н. Г. П. и умишлено е улеснил извършването на престъплението /предоставил данни за местонахождението на имота/, като палежът е извършен на 23.02.2008 г. от Д. В. Г., палежът е извършен от лице, което действа в изпълнение на решение на организирана престъпна група с ръководител П. В. С. и участници- В. П. К., Я. Х. П., Г. Т. Г., В. П. Ф., Д. В. Г. и Г. Ц. Н., както и други неустановени до момента лица - престъпление по чл. 330, ал. 2, т. 4, във вр. с ал. 1, във вр. с чл. 20, ал. 3 и ал. 4 от НК.

8. На 06-07.10.2008 г. в [населено място] в съучастие като подбудител и помагач с Д. В. Г. /извършител/, умишлено склонил /чрез даване на наставления и разпореждания, както и чрез обещаване на материална облага/ Д. В. Г. умишлено да повреди чрез взрив имущество със значителна стойност - магазин за хранителни стоки, намиращ се в [населено място] на [улица], собственост на Н. Г. П. и умишлено е улеснил извършването на престъплението/предоставил данни за местонахождението на имота/, като взривът е извършен на 07.10.2008 г. от Д. В. Г., от лице, което действа в изпълнение на решение на организирана престъпна група с ръководител П. В. С. и участници-В. П. К., Я. Х. П., Г. Т. Г., В. П. Ф., Д. В. Г. и Г. Ц. Н., както и други неустановени до момента лица - престъпление по чл. 333 във вр. с чл. 330, ал. 2, т. 4, във вр. с ал. 1, във вр. с чл. 20, ал. 3 и ал. 4 от НК.

9. На 06-07.01.2009 г. в [населено място] в съучастие като подбудител и помагач с Д. В. Г. /извършител/, умишлено склонил /чрез даване на наставления и разпореждания, както и чрез обещаване на материална облага/ Д. В. Г. умишлено да запали имущество със значителна стойност - магазин за дрехи, намиращ се в [населено място] на [улица], магазин № 39, собственост на А. И. Б. и умишлено е улеснил извършването на престъплението /предоставил данни за местонахождението на имота/, като палежът е извършен на 07.01.2009 г. от Д. В. Г., който действал в изпълнение на решение на организирана престъпна група с ръководител П. В. С. и участници-В. П. К., Я. Х. П., Г. Т. Г., В. П. Ф., Д. В. Г. и Г. Ц. Н., както и други неустановени до момента лица - престъпление по чл. 330, ал. 2, т. 4, във вр. с ал. 1, във вр. с чл. 20, ал. 3 и ал. 4 от НК.

10. През периода от неустановена дата на 2007г. до 16.08.2007г. в [населено място], в съучастие като подбудител на Д. В. Г., умишлено го склонил /чрез даване на наставления и разпореждания както и чрез обещаване на материална облага/ да причини средна телесна повреда на Н. Г. П., като средната телесна повреда е причинена на 16.08.2007г. от Д. В. Г., деянието е извършено с користна цел и от лице, което действа в изпълнение на решение на организирана престъпна група с ръководител П. В. С. и участници- В. П. К., Я. Х. П., Г. Т. Г., В. П. Ф., Д. В. Г. и Г. Ц. Н., както и други неустановени до момента лица - престъпление по чл. 131 ал. 1 т. 8 и т. 10 във вр. с чл. 129 ал. 1 във вр. с чл. 20 ал. 3 от НК.

II. НА В. П. К., ТОВА, ЧЕ:

1. На 06.04.2008 г. в [населено място], в съучастие като извършител с П. В. С. /подбудител и помагач/ умишлено е умъртвил Б. Д. Г., като деянието е извършено по начин и със средство опасно за живота на мнозина /чрез употреба на огнестрелно оръжие/, с користна цел; извършено е предумишлено и от лице, което действа в изпълнение на решение на организирана престъпна група с ръководител П. В. С. и участници В. П. К., Я. Х. П., Г. Т. Г., В. П. Ф., Д. В. Г. и Г. Ц. Н., както и други неустановени до момента лица - престъпление по чл. 116, ал. 1, т. 6, предл. 1-во, т. 7, т. 9 и т. 10, във вр. с чл. 115, във вр. с чл. 20, ал. 2 от НК.

2. През периода от неустановена дата на м.август 2008 г. до 25.03.2009г. в [населено място], в [населено място] и в [населено място], в съучастие като подбудител и помагач с Г. В. В. /подбудител и помагач/, П. В. С. /подбудител и помагач/, П. С. А. /помагач/ и В. П. Ф. /извършител/, умишлено е склонил /чрез увещание, чрез обещаване и даване на материална облага/ В. П. Ф. умишлено да умъртви П. И. Л., и умишлено е улеснил извършването на престъплението /набавил средства, дал съвети и разяснения, и по друг начин - организирал следенето на пострадалия/, като убийството е извършено на 25.03.2009г./от В. П. Ф. в [населено място], като деянието е извършено по начин и със средство опасно за живота на мнозина /чрез употреба на огнестрелно оръжие/, с користна цел, извършено е предумишлено и от лице, което действа в изпълнение на решение на организирана престъпна група с ръководител П. В. С. и участници В. П. К., Я. Х. П., Г. Т. Г., В. П. Ф., Д. В. Г. и Г. Ц. Н., както и други неустановени до момента лица - престъпление по чл. 116, ал. 1, т. 6, предл. 1-во, т. 7, т. 9 и т. 10, във вр. с чл. 115, във вр. с чл. 20, ал. 3 и ал. 4 от НК.

3. През периода от неустановена дата през лятото на 2008 г. до 03.07.2009г. в [населено място], в [населено място], в [населено място], в [населено място], в [населено място] и в района на хижа „име” /област/ в съучастие като подбудител и помагач с Г. В. В. /подбудител/, П. В. С. /подбудител и помагач/, П. С. А., Я. Х. П., Г. Т. Г. и Р. Г. С. /помагачи/ и В. П. Ф. /извършител/, умишлено е склонил /чрез увещание, чрез обещаване и даване на материална облага/ В. П. Ф. умишлено да умъртви Р. А. Р., и умишлено е улеснил извършването на престъплението /набавил средства, дал съвети и разяснения, и по друг начин - организирал следенето на пострадалия/, като убийството е извършено на 03.07.2009 г. от В. П. Ф. в [населено място] като деянието е извършено по начин и със средство опасно за живота на мнозина /чрез употреба на огнестрелно оръжие/, с користна цел, извършено е предумишлено и от лице, което действа в изпълнение на решение на организирана престъпна група с ръководител П. В. С. и участници В. П. К., Я. Х. П., Г. Т. Г., В. П. Ф., Д. В. Г. и Г. Ц. Н., както и други неустановени до момента лица - престъпление по чл. 116, ал. 1, т. 6, предл. 1-во, т. 7, т. 9 и т. 10, във вр. с чл. 115, във вр. с чл. 20, ал. 3 и ал. 4 от НК.

4. За периода от началото на 2006 г. до 23.07.2010 г. на територията на Република България – в [населено място], в [населено място], в [населено място], в [населено място], в [населено място] и в района на хижа „име” /област/ е участвал в организирана престъпна група - структурирано трайно сдружение на повече от три лица, ръководено от П. В. С., с участници Я. Х. П., Г. Т. Г., В. П. Ф., Д. В. Г. /до 02.09.2009 г. / и Г. Ц. Н. /до 02.09.2009 г. /, както и други неустановени до момента лица, съставено с цел да върши съгласувано в страната престъпления, за които е предвидено наказание лишаване от свобода повече от три години - престъпления по чл. 115 и чл. 116 от НК - умишлени убийства, престъпления по чл. 128 и чл. 129 от НК - умишлено причиняване на средни и тежки телесни повреди и престъпления по чл. 330 от НК – палежи, като групата е въоръжена и е създадена с користна цел - престъпление по чл. 321, ал. 3, предл. 1 и предл. 2, т. 2, във вр. ал. 2 от НК.

5. За това, че придобил и държал до 24.08.2010 г. в [населено място], обл. П., [улица], 22 броя патрони с надпис в долната част на гилзата "9 мм. /марка/, без да има затова надлежно разрешение /чл. 7, ал. 1 от ЗКВВООБ в сила до 16.09.2010 г.: „Разрешенията за дейностите по този закон се издават от Министерството на вътрешните работи за определен срок при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона“; чл. 50, ал. 3 от ЗОБВВПИ в сила от 17.09.2010 г.: „Лицата по ал. 1 и 2 могат да придобиват огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях чрез закупуване, дарение, замяна или по наследство след получаване на разрешение за придобиване, издадено от директора на ГДОП на МВР или от оправомощено от него длъжностно лице, или от началника на РУ на МВР по местонахождението на обекта за съхранение или по постоянния адрес на физическото лице“; чл. 41, ал. 1 от правилника за прилагане на ЗКВВООБ: „Разрешения за придобиване на огнестрелни оръжия и боеприпаси за самоотбрана се издават на физически лица от директора на ГДОП или упълномощено от него длъжностно лице или от началника на РУ по постоянния им адрес“ - престъпление по чл. 339, ал. 1 от НК.

Ш. НА Я. Х. П., В ТОВА, ЧЕ:

1. През периода от неустановена дата през лятото на 2008 г. до 03.07.2009г. в [населено място], в [населено място] и в района на хижа „име“ /област/, в съучастие като помагач с Г. В. В. /подбудител/, П. В. С. и В. П. К. /подбудители и помагачи/, П. С. А., Г. Т. Г. и Р. Г. С. /помагачи/ и В. П. Ф. /извършител/, умишлено е улеснил В. П. Ф. умишлено да умъртви Р. А. Р. /набавил средства и оръжие за извършване на престъплението, дал съвети и разяснения, обещал е помощ след деянието/, като убийството е извършено на 03.07.2009 г. от В. П. Ф. в [населено място] като деянието е извършено по начин и със средство опасно за живота на мнозина /чрез употреба на огнестрелно оръжие/, с користна цел, извършено е предумишлено и от лице, което действа в изпълнение на решение на организирана престъпна група с ръководител П. В. С. и участници В. П. К., Я. Х. П., Г. Т. Г., В. П. Ф., Д. В. Г. и Г. Ц. Н., както и други неустановени до момента лица - престъпление по чл. 116, ал. 1, т. 6, предл. 1-во, т. 7, т. 9 и т. 10, във вр. с чл. 115, във вр. с чл. 20, ал. 4 от НК.

2. За периода от началото на 2006 г. до 23.07.2010 г. на територията на Република България – в [населено място], в [населено място], в [населено място], в [населено място], в [населено място] и в района на хижа „име” /област/, е участвал в организирана престъпна група - структурирано трайно сдружение на повече от три лица, ръководено от П. В. С. с участници В. П. К., Г. Т. Г., В. П. Ф., Д. В. Г. /до 02.09.2009 г. / и Г. Ц. Н. /до 02.09.2009 г. /, както и други неустановени до момента лица, съставено с цел да върши съгласувано в страната престъпления, за които е предвидено наказание лишаване от свобода повече от три години - престъпления по чл. 115 и чл. 116 от НК - умишлени убийства, престъпления по чл. 128 и чл. 129 от НК - умишлено причиняване на средни и тежки телесни повреди и престъпления по чл. 330 от НК - палежи като групата е въоръжена и е създадена с користна цел - престъпление по чл. 321, ал. 3, предл. 1 и предл. 2, т. 2, във вр. ал. 2 от НК.

IV. НА Г. В. В., В ТОВА, ЧЕ:

1. През периода от неустановена дата на месец август 2008 г. до 25.03.2009г. в [населено място], в [населено място] и в [населено място] в съучастие като подбудител и помагач с П. В. С. /подбудител и помагач/, В. П. К. /подбудител и помагач/, П. С. А. /помагач/ и В. П. Ф. /извършител/, умишлено склонил /чрез увещание, чрез обещаване и даване на материална облага/ П. В. С. умишлено да склони друго лице умишлено да умъртви П. И. Л., след което П. В. С. на свой ред умишлено е склонил В. П. К. умишлено да склони В. П. Ф. умишлено да умъртви П. И. Л., и умишлено е улеснил извършването на престъплението /набавил средства, дал съвети и разяснения, и по друг начин - организирал следенето на пострадалия/, като убийството е извършено на 25.03.2009 г. от В. П. Ф. в [населено място], като деянието е извършено по начин и със средство опасно за живота на мнозина /чрез употреба на огнестрелно оръжие/, с користна цел, извършено е предумишлено и от лице, което действа в изпълнение на решение на организирана престъпна група с ръководител П. В. С. и участници В. П. К., Я. Х. П., Г. Т. Г., В. П. Ф., Д. В. Г. и Г. Ц. Н., както и други неустановени до момента лица - престъпление по чл. 116, ал. 1, т. 6, предл. 1-во, т. 7, т. 9 и т. 10, във вр. с чл. 115, във вр. с чл. 20, ал. 3 и ал. 4 от НК.

2. През периода от неустановена дата през лятото на 2008 г. до 03.07.2009г. в [населено място], в [населено място], в [населено място] и в [населено място] в съучастие като подбудител с П. В. С. /подбудител и помагач/, В. П. К. /подбудител и помагач/, П. С. А., Я. Х. П., Г. Т. Г. и Р. Г. С. /помагачи/, и В. П. Ф. /извършител/, умишлено склонил /чрез увещание, чрез обещаване и даване на материална облага/ П. В. С. умишлено да склони друго лице умишлено да умъртви Р. А. Р., след което П. В. С. на свой ред умишлено е склонил В. П. К. умишлено да склони В. П. Ф. умишлено да умъртви Р. А. Р. като убийството е извършено на 03.07.2009 г. от В. П. Ф. в [населено място], като деянието е извършено по начин и със средство опасно за живота на мнозина /чрез употреба на огнестрелно оръжие/, с користна цел, извършено е предумишлено и от лице, което действа в изпълнение на решение на организирана престъпна група с ръководител П. В. С. и участници В. П. К., Я. Х. П., Г. Т. Г., В. П. Ф., Д. В. Г. и Г. Ц. Н., както и други неустановени до момента лица - престъпление по чл. 116, ал. 1, т. 6, предл. 1-во, т. 7, т. 9 и т. 10 във вр. с чл. 115, във вр. с чл. 20, ал. 3 от НК.

3. През периода от неустановена дата на м. април 2008г. до 18.07.2008г. в [населено място] и [населено място] в съучастие като подбудител с П. В. С. /подбудител/, Г. Ц. Н. и П. С. А. /помагачи/ Д. В. Г. /извършител/, умишлено е склонил /чрез увещание, чрез обещаване и даване на материална облага/ П. В. С. умишлено да склони друго лице да причини телесна повреда на П. И. Л., след което П. В. С. на свой ред умишлено е склонил Д. В. Г. да причини телесна повреда на П. И. Л. като леката телесната повреда е причинена на 18.07.2008 г. от Д. В. Г. в [населено място], деянието е извършено с користна цел и от лице, което действа в изпълнение на решение на организирана престъпна група с ръководител П. В. С. и участници В. П. К., Я. Х. П., Г. Т. Г., В. П. Ф., Д. В. Г. и Г. Ц. Н., както и други неустановени до момента лица - престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 8 и т. 10 във вр. с чл. 130, ал. 1, във вр. чл. 20, ал. 3 от НК.

4. През периода от неустановена дата на април 2008 г. до 18.08.2008 г. в [населено място] и в [населено място] в съучастие като подбудител с П. В. С. /подбудител/ и П. С. А. /помагач/ и неизвестен извършител, умишлено е склонил /чрез увещание, чрез обещаване и даване на материална облага/ П. В. С. умишлено да склони друго лице умишлено да запали имущество със значителна стойност - лек автомобил „марка” с ДК № /ДК номер/, собственост на [фирма], ползван от П. И. Л., след което П. В. С. на свой ред умишлено е склонил неизвестен извършител умишлено да запали имущество със значителна стойност - лек автомобил „марка” с ДК № /ДК номер/, като палежа е извършен на 18.08.2008 г. от неизвестен извършител в [населено място] в изпълнение на решение на организирана престъпна група с ръководител П. В. С. и участници В. П. К., Я. Х. П., Г. Т. Г., В. П. Ф., Д. В. Г. и Г. Ц. Н., както и други неустановени до момента лица и от деянието са последвали значителни вреди в размер на 32 164 /тридесет и две хиляди сто шестдесет и четири/ лева, като е имало опасност палежът да се разпростре и върху други имоти със значителна стойност - жилищен блок на [улица] и л. а. „марка” с ДК № /ДК номер/ и л. а. „марка” с ДК № /ДК номер/ - престъпление по чл. 330, ал. 3, във вр. с ал. 2, т. 2 и т. 4, във вр. с ал. 1, във вр. чл. 20, ал. 3 от НК.

5. На неустановена дата през месец октомври 2007 г. в [населено място] и в [населено място] /област/ в съучастие като подбудител с П. С. А. /извършител/, умишлено склонил А. /чрез увещание, чрез обещаване и даване на материална облага/ да причини телесна повреда на А. С. А. С. /гражданин на Л./, като средната телесната повреда е причинена на 17.10.2007 г. от П. С. А. в [населено място] /обл. П./ и деянието е извършено с користна цел - престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 10, във вр. с чл. 129, ал. 1, във вр. с чл. 20, ал. 3 от НК.

6. За това, че придобил и държал до 21.10.2010 г. в [населено място] боеприпаси - 350 броя боеприпаси кал. 5.6 мм с периферно възпламеняване, 8 бр. боеприпаси, кал. 22, 4 бр. боеприпаси 243 /уинчестер/, 1 бр. боеприпаси ,кал. 6.35 мм /25 А./, 4 бр. боеприпаси, кал. 9x18 мм /М./, 154 бр. боеприпаси, кал. 12, 32 бр. боеприпаси, кал. 16, без да има затова надлежно разрешение /чл. 7 ал. 1 от ЗКВВООБ в сила до 16.09.2010 г.: „Разрешенията за дейностите по този закон се издават от Министерството на вътрешните работи за определен срок при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона“; чл. 50, ал. 3 от ЗОБВВПИ в сила от 17.09.2010 г.: „Лицата по ал. 1 и 2 могат да придобиват огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях чрез закупуване, дарение, замяна или по наследство след получаване на разрешение за придобиване, издадено от директора на ГДОП на МВР или от оправомощено от него длъжностно лице, или от началника на РУ на МВР по местонахождението на обекта за съхранение или по постоянния адрес на физическото лице“; чл. 41, ал. 1 от правилника за прилагане на ЗКВВООБ: „Разрешения за придобиване на огнестрелни оръжия и боеприпаси за самоотбрана се издават на физически лица от директора на ГДОП или упълномощено от него длъжностно лице

или от началника на РУ по постоянния им адрес“ - престъпление по чл. 339, ал. 1 от НК.

7. За това, че през периода от 2000г. - 2009 г. в [населено място] при условията на продължавано престъпление, без съответно разрешение от свое име и като физическо лице е извършил по занятие банкови сделки, за които се изисква такова разрешение съгласно чл. 1, ал. 4, т. 1 от Закона за банките /отм. в сила до 31.12.2006 г./; уведомяване на БНБ, съгласно чл. 3 от Закона за кредитните институции/ в сила до 30.03.2009 г./, а именно като физическо лице в качеството си на заемодател отпуснал парични заеми срещу лихва на физически лица, както следва: на П. П. С., ЕГН [ЕГН] - сумата от 14 000 лева, на Г. Ц. С., ЕГН [ЕГН] - сумата от 33 000 лева, на К. П. К. - сумата от 65 000 лева, на Д. Ш. Ш., ЕГН [ЕГН] - сумата от 20 000 лева, на К. А. А., ЕГН [ЕГН] - сумата от 20 000 лева, на Н. Й. Н., ЕГН [ЕГН] - сумата от 50 000 лева., на И. П. А. сумата от 1 500 лева, па М. А. К., ЕГН [ЕГН] - сумата от 5 000 лева, като с дейността си причинил другиму значителни вреди, а именно на: П. П. С., ЕГН [ЕГН] в размер на 17 110 лева, Г. Ц. С., ЕГН [ЕГН] в размер на 124 080 лева, К. П. К. в размер на 35 000 лева, Д. Ш. Ш., ЕГН [ЕГН] в размер на 5 000 лева, К. А. А., ЕГН [ЕГН] в размер на 105 000 лева, И. П. А. в размер на 2 600 лева, М. А. К., ЕГН [ЕГН] в размер на 17 000 лева и получил значителни неправомерни доходи - в размер на 305 790 лева - престъпление по чл. 252, ал. 2, предл. 1 и 2 от НК, във вр. с ал. 1 от НК, във вр. с чл. 20, ал. 2 от НК, във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК.

V. НА П. С. А., В ТОВА, ЧЕ: 1. През периода от неустановена дата на месец август 2008 г. до 25.03.2009г. в [населено място], в [населено място], в [населено място] и в [населено място], в съучастие като помагач с Г. В. В. /подбудител и помагач/, П. В. С. и В. П. К. /подбудители и помагачи/ и В. П. Ф. /извършител/, умишлено е улеснил В. П. Ф. умишлено да умъртви П. И. Л. /набавил средства, дал съвети и разяснения, и по друг начин-посочил пострадалия, автомобила, който управлява, жилището, в което живее и офиса, в който работи/, като убийството е извършено на 25.03.2009 г. от В. П. Ф. в [населено място], като деянието е извършено по начин и със средство опасно за живота на мнозина /чрез употреба на огнестрелно оръжие/, с користна цел, извършено е предумишлено и от лице, което действа в изпълнение на решение на организирана престъпна група с ръководител П. В. С. и участници В. П. К., Я. Х. П., Г. Т. Г., В. П. Ф., Д. В. Г. и Г. Ц. Н., както и други неустановени до момента лица - престъпление по чл. 116, ал. 1, т. 6, предл. 1-во, т. 7, т. 9 и т. 10 във вр. с чл. 115, във вр. с чл. 20, ал. 4 от НК.

2. През периода от неустановена дата през лятото на 2008 г. до 03.07.2009г. в [населено място], в [населено място], в [населено място] и в [населено място], в съучастие като помагач с Г. В. В. /подбудител/, П. В. С. и В. П. К. /подбудители и помагачи/, Я. Х. П., Г. Т. Г. и Р. Г. С. /помагачи/ и В. П. Ф. /извършител/, умишлено е улеснил В. П. Ф. умишлено да умъртви Р. А. Р., /набавил средства, дал съвети и разяснения/, като убийството е извършено на 03.07.2009 г. от В. П. Ф. в [населено място], като деянието е извършено по начин и със средство опасно за живота на мнозина /чрез употреба на огнестрелно оръжие/, с користна цел, извършено е предумишлено и от лице, което действа в изпълнение на решение на организирана престъпна група с ръководител П. В. С. и участници В. П. К., Я. Х. П., Г. Т. Г., В. П. Ф., Д. В. Г. и Г. Ц. Н., както и други неустановени до момента лица - престъпление по чл. 116, ал. 1 т. 6, предл. 1-во, т. 7, т. 9 и т. 10, във вр. с чл. 115 във вр. с чл. 20, ал. 4 от НК.

3. През периода от неустановена дата на м.април 2008 г. до 18.07.2008г. в [населено място] и в [населено място] в съучастие като помагач с Г. В. В. и П. В. С. /подбудители/, Г. Ц. Н. /помагач/ и Д. В. Г. /извършител/, умишлено улеснил /набавил средства, дал съвети и разяснения, и по друг начин-посочил пострадалия, автомобила, който управлява, жилището, в което живее и офиса, в който работи/ Д. В. Г. да причини телесна повреда на П. И. Л., като леката телесната повреда е причинена на 18.07.2008 г. от Д. В. Г. в [населено място], деянието е извършено с користна цел й от лице, което действа в изпълнение на решение на организирана престъпна група с ръководител П. В. С. и участници В. П. К., Я. Х. П., Г. Т. Г., В. П. Ф., Д. В. Г. и Г. Ц. Н., както и други неустановени до момента лица - престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 8 и т.10, във вр. с чл. 130, ал. 1, във вр. с чл. 20, ал. 4 от НК.

4. През периода от неустановена дата на месец април 2008 г. до 18.08.2008г. в [населено място] и в [населено място] в съучастие като помагач с Г. В. В. и П. В. С. /подбудители/ и неизвестен извършител, умишлено улеснил/набавил средства, дал съвети и разяснения, и по друг начин-посочил пострадалия, автомобила, който управлява, жилището, в което живее и офиса, в който работи/ неизвестния извършител умишлено да запали имущество със значителна стойност - лек автомобил „марка” с ДК № /ДК номер/, собственост на [фирма], ползван от П. И. Л., като палежа е извършен на 18.08.2008 г. от неизвестния извършител в [населено място], от деянието са последвали значителни вреди в размер на 32 164 /тридесет и две хиляди сто шестдесет и четири/ лева, палежа е извършен от лице, което действа в изпълнение на решение на организирана престъпна група с ръководител П. В. С. и участници В. П. К., Я. Х. П., Г. Т. Г., В. П. Ф., Д. В. Г. и Г. Ц. Н., както и други неустановени до момента лица и е имало опасност палежът да се разпростре и върху други имоти със значителна стойност - жилищен блок на [улица] и л. а. „марка” с ДК № /ДК номер/и л. а. ”марка” с ДК № /ДК номер/ - престъпление по чл. 330, ал.

3, във вр. с ал. 2, т. 2 и т. 4, във вр. с ал. 1, във вр. с чл. 20, ал. 4 от НК.

5. На 17.10.2007 г. в [населено място]/обл. П./, в съучастие като извършител с Г. В. В. /подбудител/, умишлено причинил средна телесна повреда на А. С. А. С. /гражданин на Л./, като деянието е извършено с користна цел - престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 10, във вр. с чл. 129, ал. 1, във вр. с чл. 20, ал. 2 от НК.

6. За това, че придобил и държал до 22.09.2010г. в [населено място] огнестрелно оръжие - /ловна пушка марка "марка" с фабр. № /номер/ на затворния блок и № на цевна кутия /номер// и боеприпаси - /1 бр. патрон 3/58, 10 бр. патрони кал. 16, 14 бр. патрони за карабина 243 /марка/, 39 бр. патрони кал. 9 мм, 58 бр. патрони кал. 22, 297 бр. патрони кал. 12/, - без да има за това надлежно разрешение /чл. 7, ал. 1 от ЗКВВООБ в сила до 16.09.2010 г.: „Разрешенията за дейностите по този закон се издават от Министерството на вътрешните работи за определен срок при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона“; чл. 50, ал. 3 от ЗОБВВПИ в сила от 17.09.2010 г.: „Лицата по ал. 7 и 2 могат да придобиват огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях чрез закупуване, дарение, замяна или по наследство след получаване на разрешение за придобиване, издадено от директора на ГДОП на МВР или от оправомощено от него длъжностно лице, или от началника на РУ на МВР по местонахождението на обекта за съхранение или по постоянния адрес на физическото лице“; чл. 41, ал. 1 от правилника за прилагане на ЗКВВООБ: „Разрешения за придобиване на огнестрелни оръжия и боеприпаси за самоотбрана се издават на физически лица от директора на ГДОП или упълномощено от него длъжностно лице или от началника на РУ по постоянния им адрес“- престъпление по чл. 339, ал. 1 от НК.

VI. НА Р. Г. С., В ТОВА, ЧЕ: 1. През периода от неустановена дата през лятото на 2008г. до 03. 07. 2009г. в [населено място], в [населено място] и в района на хижа „име“ /област/, в съучастие като помагач с Г. В. В. /подбудител/, П. В. С. и В. П. К. /подбудители и помагачи/, П. С. А., Г. Т. Г. и Я. Х. П. /помагачи/ и В. П. Ф. /извършител/, умишлено е улеснил В. П. Ф. умишлено да умъртви Р. А. Р. /набавил средства и оръжие за извършване на престъплението, дал съвети и разяснения, обещал е помощ след деянието/, като убийството е извършено на 03.07.2009г. от В. П. Ф. в [населено място], като деянието е извършено по начин и със средство опасно за живота на мнозина /чрез употреба на огнестрелно оръжие/, с користна цел, извършено е предумишлено и от лице, което действа в изпълнение на решение на организирана престъпна група с ръководител П. В. С. и участници В. П. К., Я. Х. П., Г. Т. Г., В. П. Ф., Д. В. Г. и Г. Ц. Н., както и други неустановени до момента лица - престъпление по чл. 116 ал. 1 т. 6 предл. 1-во, т. 7, т. 9 и т. 10, във вр. с чл. 115 във вр. с чл. 20 ал. 4 от НК.

2. За това, че от неустановена дата до 24.08.2010год. придобил и държал в хижа “име”, природен парк “име”, /община/ и в хижа “име” - /населено място/, /община/ боеприпаси - 30 бр. патрони 12 калибър, 51 бр. малокалибрени патрони 22 кал (5.6мм) /марка/ (LR) с периферно възпламеняване, 26 бр. патрони калибър 62x45мм /марка/, без да има за това надлежно разрешение /чл. 7 ал. 1 от ЗКВВООБ в сила до 16.09.2010г.: „Разрешенията за дейностите по този закон се издават от Министерството на вътрешните работи за определен срок при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона“; чл 50 ал. 3 от ЗОБВВПИ в сила от 17.09.2010г.: „Лицата по ал. 1 и 2 могат да придобиват огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях чрез закупуване, дарение, замяна или по наследство след получаване на разрешение за придобиване, издадено от директора на ГДОП на МВР или от оправомощено от него длъжностно лице, или от началника на РУ на МВР по местонахождението на обекта за съхранение или по постоянния адрес на физическото лице“; чл. 41. ал. 1 от правилника за прилагане на ЗКВВООБ: „Разрешения за придобиване на огнестрелни оръжия и боеприпаси за самоотбрана се издават на физически лица от директора на ГДОП или упълномощено от него длъжностно лице или от началника на РУ по постоянния им адрес“-престъпление по чл. 339, ал. 1 от НК.

По нохд № 303/2011год. състав на Шуменския окръжен съд е постановил присъда № 29 от 20.12.2012год., с която:

И. Подсъдимият П. В. С. е признат за виновен, както следва;

2Номерацията по точки съответства по последователност на предявеното срещу подсъдимите обвинение по отделните пунктове, изложени в диспозитива на обвинителния акт.:

- **По точка първа-**/съобразно номерацията от диспозитива на обвинителния акт/ от предявеното му обвинение /за умишленото умъртвяване на Б. Д. Г./- по чл. 116, ал. 1, т. 9 и т. 10, във вр. чл. 115, във вр. чл. 20, ал. 3 и ал. 4 НК, като на посоченото основание и чл. 54 от НК е осъден на **ДОЖИВОТЕН ЗАТВОР БЕЗ ЗАМЯНА**, като е признат за невинен и е оправдан да е извършил деянието в съучастие на подсъдимия В. П. К. като извършител, както и по обвинението деянието да е извършено с користна цел и по начин и със средство, опасни за живота на мнозина;

- **По точка втора** - /за умишленото умъртвяване на П. И. Л./ е признат за виновен по квалификацията на деянието по чл. 116, ал. 1, т. 7, т. 9 и т. 10, във вр. чл. 20, ал. 3 и чл. 54 от НК, като му е наложено наказание **„ДОЖИВОТЕН ЗАТВОР БЕЗ ЗАМЯНА“**. По това обвинение на основание чл. 304 от НПК С. е признат за невинен и оправдан да е извършил престъплението в качеството на помагач и в съучастие с подсъдимите Г. В. В. и П. С. А. в качеството им на помагачи, както и деянието да е извършено по начин и със средство, опасни за живота на мнозина;

- **По точка трета** - /умишленото умъртвяване на Р. А. Р./ съдът е приел за доказано и това обвинение и при квалификацията на деянието по чл. 116, ал. 1, т. 7, т. 9 и т. 10, във вр. чл. 20, ал. 3 и чл. 54 от НК е наложил наказание **„ДОЖИВОТЕН ЗАТВОР БЕЗ ЗАМЯНА“**, като на основание чл. 304 от НПК е признал С. за невинен престъплението да е извършено през времевия период от неустановена дата през лятото на 2008год. до неустановена дата в началото на 2009год.; да е извършил деянието като помагач и в съучастие с П. С. А. като помагач, както и деянието да е извършено със средство опасно за живота на мнозина и го е оправдал в тази част на обвинението;

- **По точка четвърта**-подсъдимият е признат за виновен в периода от неустановена дата през 2007год. до 23.07.2010год. на територията на Р.България да е извършил престъпление по чл. 321, ал. 3, предл. 1 и предл. 2, т. 1, във вр. ал. 1, предл. 1 и предл. 2 НК и на това основание и чл. 54 от НК е осъден на петнадесет години лишаване от свобода като съобразно чл. 304 от НПК подсъдимият е оправдан по първоначалното обвинение да е извършил деянието от началото на 2006 год. до неустановена дата на 2007год.;

- **По точка пета** от обвинителния акт, с пострадал П. И. Л., подсъдимият С. е признат за виновен по квалификацията на чл. 131, ал. 1, т. 8 и т. 10, във вр. чл. 130, ал. 1, във вр. чл. 20, ал. 3, на което основание и чл. 54 от НК е осъден на три години лишаване от свобода, като е оправдан по първоначалното обвинение, че деянието е извършено през периода от неустановена дата на м. април 2008год. до неустановена дата на м. юни 2008год. и в съучастие с П. С. А. като помагач;

- **По точка шеста**-за деянието квалифицирано като престъпление по чл. 330, ал. 3, във вр. ал. 2, т. 2 и т. 4, във вр. ал. 1, във вр. чл. 20, ал. 3 от НК /палеж на л.а.“марка“ с ДК№ [рег.номер на МПС] , собственост на [фирма], ползван от П. И. Л./ на основание чл. 304 от НПК, съдът е признал подсъдимия П. С. за невинен и го е оправдал.

- **По точка седма**-за престъплението по чл. 330, ал. 2, т. 4, във вр. ал. 1, във вр. чл. 20, ал. 3 и ал. 4 НК/извършено на 22/23.02.2008год. в [населено място], с пострадал Н. Г. П./ е осъден на десет години лишаване от свобода;

- **По точка осма**-за извършеното на 06/07.10.2008год. в [населено място] престъпление по чл. 333, във вр. чл. 330, ал. 2, т. 4, във вр. ал. 1, във вр. чл. 20, ал. 3 и ал. 4 и чл. 54 от НК/с пострадал Н. Г. П./ е осъден на десет години лишаване от свобода;

- **По точка девета**-за извършен на 06/07.01.2009год. в [населено място] палеж на магазин, собственост на А. И. Б., квалифициран като престъпление по чл. 330, ал. 2, т. 4, във вр. ал. 1, във вр. чл. 20, ал. 3 и ал. 4 и чл. 54 НК е осъден на десет години лишаване от свобода;

- **По точка десета**-за подбудителство към деянието, извършено на 16.08.2007год. в [населено място], по отношение личността на Н. Г. П., квалифицирано като престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 8 и т. 10, във вр. чл. 129, ал. 1, във вр. чл. 20, ал. 3 от НК е осъден на пет години лишаване от свобода.

На основание чл. 23, ал. 1 от НК съдът е определил на подсъдимия С. едно общо най-тежко наказание от наложените му-това от „**ДОЖИВОТЕН ЗАТВОР БЕЗ ЗАМЯНА**“, като му определил първоначален „специален режим“ за изтърпяването му в затвор от закрит тип.

II. Подсъдимият В. П. К. е признат за виновен по предявеното му обвинение, както следва:

- **По точка първа**-за съучастие като помагач на неизвестен извършител в умишленото умъртвяване на Б. Д. Г.- по чл. 116, ал. 1, т. 9 и т. 10, във вр. чл. 115, във вр. чл. 20, ал. 4 НК като на посоченото основание и чл. 54 от НК е осъден на **ДОЖИВОТЕН ЗАТВОР БЕЗ ЗАМЯНА**, като е признат за невинен и е оправдан по първоначалното обвинение умишлено да е умъртвил пострадалия Г. както и по обвинението деянието да е извършено с користна цел и по начин и със средство опасни за живота на мнозина;

- **По точка втора** - /за умишленото умъртвяване на П. И. Л./ - по чл. 116, ал. 1 т. 7, т. 9 и т. 10, във вр. с чл. 115, във вр. с чл. 20, ал. 3 и ал. 4 и чл. 54 от НК е осъден на **ДОЖИВОТЕН ЗАТВОР БЕЗ ЗАМЯНА**, като на осн. чл. 304 от НПК е оправдан по първоначалното обвинение да е извършил деянието в съучастие с подсъдимите Г. В. В., П. В. С. и П. С. А. като помагачи, да е набавил средства за деянието и дал материална облага, както и деянието да е извършено по начин и със средство, опасни за живота на мнозина;

- **По точка трета** - /умишленото убийство на пострадалия Р. А. Р./ - по квалификацията на деянието за него по чл. 116, ал. 1 т. 6, предл. 1-во т. 7, т. 9 и т. 10, във вр. с чл. 115, във вр. чл. 20, ал. 3 и ал. 4 и чл. 54 от НК е осъден на **ДОЖИВОТЕН ЗАТВОР БЕЗ ЗАМЯНА** като на основание чл. 304 от НПК е оправдан по първоначалното обвинение, да е извършил деянието в периода от неустановена дата през лятото на 2008 г. до неустановена дата от началото на 2009 г., както и в съучастие с подсъдимите П. В. С. и П. С. А. като помагачи; да е дал материална облага; да е набавил средства за извършване на деянието, както и деянието да е извършено със средство, опасно за живота на мнозина;

- **По точка четвърта**-за извършено през периода от неустановена дата от началото на 2008 г. до 23.07.2010 г. на територията на Република България престъпление по чл. 321, ал. 3, предл. 1 и предл. 2, т. 2 във вр. ал. 2 НК е осъден на десет години лишаване от свобода като на основание чл.304 от НПК е оправдан по обвинението, да е извършил деянието в периода от началото на 2006 г. до неустановена дата от началото на 2008 г.;

- **По точка пета**-за престъплението предмет на обвинението по чл. 339 ал. 1 и чл. 54 от НК, извършено в периода от 29.12.2009 г. до 24.08.2010 г. в [населено място], обл. П., с изпълнително деяние „държал“ без надлежно разрешение боеприпаси, е осъден на три години лишаване от свобода, като на осн. чл. 304 от НПК е оправдаван по първоначалното обвинение да е придобил посочените боеприпаси.

На основание чл. 23, ал. 1 от НК съдът е определил на подсъдимия К. едно общо най-тежко наказание от наложените му, а именно - **ДОЖИВОТЕН ЗАТВОР БЕЗ ЗАМЯНА**, като на основание чл. 61 т. 1 от ЗИНЗС определил първоначален специален режим на изтърпяване на наказанието в затвор от закрит тип.

На основание чл. 53, ал. 2, б.,а., от НК съдът е отнел в полза на държавата предмета на престъплението по чл. 339, ал. 1 от НК-22бр. патрони с надпис в долната част на гилзата “9 мм. /марка”.

III. Подсъдимият Я. Х. П. е признат за виновен по предявеното обвинение и осъден, както следва:

- **По точка първа** - /по отношение помагаческата му дейност, свързана с убийството на Р. А. Р./ - на седемнадесет години лишаване от свобода за извършено от него престъпление по чл. 116, ал. 1, т. 6, предл. 1, т. 7, т. 9 и т. 10, във вр. с чл. 115, във вр. с чл. 20 ал. 4 и чл. 54 от НК, като на осн. чл. 304 от НПК е оправдан по обвинението да е извършил деянието през периода от неустановена дата през лятото на 2008 г. до неустановена дата от началото на 2009 г., в съучастие с подсъдимите П. В. С. и П. С. А. като помагачи, както и да е набавил средства и оръжие и дал съвети и разяснения за извършване на престъплението, както и деянието да е извършено със средство, опасно за живота на мнозина;

-**По точка втора**-за извършено в периода от неустановена дата от началото на 2009год. до 23.07.2010год. престъпление по чл. 321, ал. 3, предл. 1 и предл. 2, във вр. ал. 2 НК, на посоченото основание и чл. 54 от НК е осъден на седем години лишаване от свобода, като е оправдан по първоначалното обвинение да е извършил деянието за периода от началото на 2006 г. до неустановена дата от началото на 2009 г.

На основание чл. 23, ал. 1 от НК съдът е определил на подсъдимия П. едно общо наказание измежду наложените му в размер на най-тежкото от тях, а именно седемнадесет години лишаване от свобода.

На основание чл. 61, т. 2 от ЗИНЗС е постановено наказанието подсъдимият да изтърпи при първоначален „Строг“ режим в затворническо заведение от закрит тип, като съобразно чл. 59, ал. 1 от НК от наказанието е приспаднало времето, през което П. е бил задържан с мярка за неотклонение „Задържане под стража“, считано от 25.08.2010 г.

IV. Подсъдимият Г. В. В. е признат за виновен по предявеното обвинение и осъден както следва:

- **По точка първа** - /умишленото убийство на П. И. Л./ - по чл. 116, ал. 1, т. 7, т. 9 и т. 10 във вр. с чл. 115, във вр. с чл. 20, ал. 3 и чл. 54 от НК на **ДОЖИВОТЕН ЗАТВОР БЕЗ ЗАМЯНА**, като на осн. чл. 304 от НПК е оправдан по първоначалното обвинение, че е извършил деянието в качеството на помагач, както и в съучастие с подсъдимите П. В. С. и П. С. А. като помагачи и че деянието е извършено по начин и със средство, опасни за живота на мнозина;

- **По точка втора** - /умишленото убийство на Р. А. Р./ - по чл. 116, ал. 1 т. 6, предл. 1-во, т. 7, т. 9 и т. 10, във вр. с чл. 115 във вр. с чл. 20, ал. 3 и чл. 54 от НК на **ДОЖИВОТЕН ЗАТВОР БЕЗ ЗАМЯНА**, като на осн. чл. 304 от НПК е оправдаван по първоначално повдигнатото обвинение, че деянието е извършено през периода от неустановена дата през лятото на 2008 г. до неустановена дата от началото на 2009 г., както и в съучастие с подсъдимите П. В. С. и П. С. А. като помагачи, както и че деянието е извършено със средство опасно за живота на мнозина;

- **По точка трета** от обвинението с пострадал П. И. Л., подсъдимият В. е признат за виновен по квалификацията на чл. 131, ал. 1, т. 8 и т. 10, във вр. чл. 130, ал. 1, във вр. чл. 20, ал. 3 НК, на което основание и чл. 54 от НК е осъден на три години лишаване от свобода, като е оправдан по първоначалното обвинение, че деянието е извършено през периода от неустановена дата от м. април 2008год. до неустановена дата на м. юни 2008год. и в съучастие с П. С. А. като помагач;

- **По точка четвърта**-за деянието квалифицирано от обвинението като престъпление по чл. 330, ал. 3, във вр. ал. 2, т. 2 и т. 4, във вр. ал. 1, във вр. чл. 20, ал. 3 от НК /палеж на л.а.“марка“ с ДК [рег.номер на МПС], собственост на [фирма], ползван от П. И. Л./ на основание чл. 304 от НПК, съдът е признал подсъдимия за невинен и го е оправдал;

- **По точка пета**-за престъплението по отношение личността на либийския гражданин А. С. А. С. по чл. 131, ал. 1, т. 10, във вр. чл. 129, ал. 1, във вр. чл. 20, ал. 3 и чл. 54 от НК подсъдимият е осъден на четири години лишаване от свобода;

-**По точка шеста**-за деянието, предмет на обвинението по чл. 339, ал. 1 от НК е осъден на четири години лишаване от свобода, с форма на изпълнително деяние “държане“ без надлежно разрешително, като на основание чл. 304 от НПК е оправдан по първоначалното обвинение да е придобил горепосочените боеприпаси и да е придобил, и държал до 21.10. 2010 г. - 350 броя боеприпаси кал. 5.6 мм с периферно възпламеняване, 8 бр. боеприпаси кал. 22, 4 бр. боеприпаси 243 /уинчестър/, 1 бр. боеприпас кал. 6.35 мм /25 А./, 117 бр. ловни патрони кал. 12 и 32 бр. ловни патрони кал. 16;

-**По точка седма**-за престъпление по чл. 252, ал. 2, предл. 2, предл. 1 и 2, във вр. ал. 1 и чл. 54 от НК е осъден на осем години лишаване от свобода, глоба в размер на осем хиляди лева и конфискация на част от имуществото, а именно 96 щатски долара, 15 991 лева, 97 000 евро, 5 канадски долара, 5 английски лири и 20 рубли, като на основание чл. 304 от НПК е оправдаван по първоначалното обвинение, деянието да е извършено при условията на продължавано престъпление; да е отпускар парични заеми на П. П. С., Н. Й. Н. и М. А. К., както и че е причинил значителни вреди на П. П. С., Д. Ш. Ш., Н. Й. Н., К. А. А. и М. А. К., както и да е получил значителни неправомерни доходи за сумата над 159 980 лв. до сумата от 305 790 лв.

На основание чл. 23, ал. 1 и ал. 3 от НК съдът е определил на подсъдимия В. едно общо най-тежко наказание от наложените му, а именно **ДОЖИВОТЕН ЗАТВОР БЕЗ ЗАМЯНА**, към което присъединил изцяло наложеното наказание глоба в размер на 8 000 лв. и наложената конфискация на част от имуществото на подсъдимия, а именно: 96 щатски долара, 15 991 лева, 97 000 евро, 5 канадски долара, 5 английски лири и 20 рубли.

На основание чл. 61, т. 1 от ЗИНЗС е определен първоначален специален режим на изтърпяване на наказанието „Доживотен затвор без замяна” в затвор, като на основание чл. 53, ал. 2, б. “а” от НК са отнети в полза на държавата боеприпасите, предмет на престъплението по чл. 339, ал. 1 от НК.

V. Подсъдимият П. С. А. е признат за виновен по предявеното му обвинение и осъден, както следва:

- **По точка пета** от обвинението в обвинителния акт-за престъпление по чл. 13,1 ал. 1, т. 10, във вр. с чл. 129, ал. 1 във вр. с чл. 20, ал. 2 НК-причиняване на средна телесна повреда на либийския гражданин А. С. А. С., поради което на посоченото основание и чл. 54 от НК е осъден на три години лишаване от свобода;

- **По точка шеста**-за престъплението предмет на обвинението срещу него по чл. 339, ал. 1 от НК, за което и чл. 54 от НК е осъден на четири години лишаване от свобода, като е оправдан по първоначалното обвинение да е придобил боеприпаси - 14 бр. патрони за карабина 243 /марка/, 39 бр. патрони кал. 9 мм, 58 бр. патрони кал. 22, 297 бр. патрони кал. 12, както и да е придобил и държал 1 бр. патрон 3/58.

На основание чл. 23, ал. 1 от НК съдът е определил на А. за изтърпяване най-тежкото от наложените му наказания-това от четири години лишаване от свобода при първоначален „общ“ режим в затворническо общежитие от открит тип, като на основание чл. 59, ал. 1 от НК, от наказанието е приспаднало времето, през което е бил задържан по мярка за неотклонение „Задържане под стража“.

По обвиненията срещу него описани в т. 1, 2, 3 и 4 в диспозитива на обвинителния акт, на основание чл. 304 от НПК подсъдимият А. е признат за невинен и оправдан.

На основание чл. 53, ал. 2, б. „а“ от НК е отнет в полза на държавата предметът на престъплението по чл. 339, ал. 1 от НК.

VI. Подсъдимият Р. Г. С. е признат за виновен по предявеното обвинение срещу него и осъден както следва:

- **По точка първа** - /в качеството му на помагач при умишленото убийство на Р. А. Р./ - по чл. 116, ал. 1 т. 6, предл. 1-во т. 7, т. 9 и т. 10, във вр. с чл. 115, във вр. с чл. 20, ал. 4 и чл. 54 от НК-на петнадесет години лишаване от свобода, като на основание чл. 304 от НПК е оправдан по обвинението да е извършил деянието през периода от неустановена дата през лятото на 2008 г. до неустановена дата от началото на 2009 г., както и в съучастие с подсъдимите П. В. С. и П. С. А. като помагачи, както и че е набавил средства и оръжие, дал съвети и разяснения за извършване на престъплението, както и че деянието е извършено със средство, опасно за живота на мнозина;

- **По точка втора**-на три години лишаване от свобода за извършено от неустановена дата до 24.08.2010год. в района на общ. С. - хижа „име“, престъпление по чл. 339, ал. 1 от НК, с форма на изпълнително деяние „държане“ на боеприпаси без надлежно разрешение, като на основание чл. 304 от НПК е оправдан по първоначалното обвинение, че от неустановена дата до 24.08.2010 г. е придобил и държал в хижа „име“, /населено място/, /община/ 26 бр. патрони калибър 62x45мм /марка/ и 8 бр. ловни патрони 12 калибър.

На основание чл. 23, ал. 1 от НК съдът е определил на този подсъдим едно общо най-тежко наказание от наложените му-това от петнадесет години лишаване от свобода, като определил на основание чл. 61 т. 2 от ЗИНЗС първоначален „Строг“ режим на изтърпяването му в затворническо заведение от закрит тип и на основание чл. 59, ал. 1 от НК е приспаднал от него времето, през което подсъдимият е бил задържан, считано от 25.08.2010 г.

На основание чл. 53, ал. 2 б. „а“ от НК в полза на държавата е отнет предмета на престъплението по чл. 339, ал. 1 от НК.

С присъдата са уважени претендирани искиви претенции, както следва: Подсъдимите П. В. С. и В. П. К. са осъдени да заплатят солидарно:

- сумата от двеста хиляди лева на Н. Л. Г.; сумата от триста хиляди лева на Н. Л. Г., действаща като майка и законен представител на малолетния Л. Б. Г.; сумата от триста хиляди лева на непълнолетния Д. Б. Г., действащ със съгласието на майка си Н. Л. Г., представляващи обезщетения за причинените им неимуществени вреди, ведно със законната лихва от датата на увреждането-06.04.2008 год. до окончателното изплащане на сумите;

- сумата от сто хиляди лева на М. С. Г., представляваща обезщетение за причинените ѝ неимуществени вреди, ведно със законната лихва от датата на увреждането-06.04.2008год. до окончателното изплащане на сумата, като до пълния предявен размер искът е отхвърлен като недоказан;

Подсъдимите П. В. С., В. П. К. и Г. В. В. са осъдени да заплатят солидарно:

- сумата от двеста хиляди лева на А. Б. Л., сумите от по сто хиляди лева на М. П. Л. и И. П. Л., представляващи обезщетение за причинените им от деянието неимуществени вреди, ведно със законната лихва от датата на увреждането-25.03.2009год. до окончателното им изплащане;

Подсъдимите П. В. С., Г. В. В., В. П. К. и Я. Х. П. са осъдени да заплатят солидарно:

- Сумата от двеста и петдесет хиляди лева на В. Д. М.-Р. и на Р. Р. Р., действаща със съгласието на майка си В. Д. М.-Р.-сумата от четиристотин хиляди лева, представляващи обезщетение за причинените им неимуществени вреди, ведно със законната лихва от датата на увреждането-03.07.2009год. до окончателното изплащане на сумите, като до пълния предявен размер исковете са отхвърлени като недоказани, а по отношение на подсъдимия П. С. А., исковете са отхвърлени изцяло като неоснователни.

Подсъдимият П. В. С. е осъден да заплати на Н. Г. П.:

- сумата от петнадесет хиляди лева за причинените му неимуществени вреди от деянието по чл. 131, ал. 1, т. 8 и т. 10, във вр. чл. 129, ал. 1, във вр. чл. 20, ал. 3 от НК, ведно със законната лихва, считано от деня на увреждането до окончателното ѝ изплащане, като до пълния предявен размер, искът е отхвърлен като недоказан;

- сумата от пет хиляди лева за причинените му неимуществени вреди от деянието по чл. 330, ал. 2, т. 4, във вр. ал. 1, във вр. чл. 20, ал. 3 и ал. 4 от НК, ведно със законната лихва от деня на увреждането до окончателното ѝ изплащане като до пълния предявен размер, искът е отхвърлен като недоказан;

-сумата от пет хиляди лева за причинените му неимуществени вреди от деянието по чл. 333, във вр. чл. 330, ал. 2, т. 4, във вр. ал. 1, във вр. чл. 20, ал. 3 и ал. 4 от НК, ведно със законната лихва от деня на увреждането до окончателното ѝ изплащане, като до пълния предявен размер, искът е отхвърлен като недоказан.

Съдът се е произнесъл по веществените доказателства, по направените от частните обвинители и граждански ищци разноски за адвокатска помощ и по дължимите на държавата такси върху размера на уважените искиове, които съразмерно присъдил в тежест на подсъдимите.

Страните участвали в наказателното производство останали недоволни от постановената присъда и я атакували с протест и въззивни жалби пред Варненския апелативен съд, който надлежно сезиран, образувал внохд № 194/2013год. по негов опис.

След проведено въззивно съдебно следствие, на основание чл.336, ал.1, т.3 от НПК и чл.337, ал.1, т.1 и чл. 338 от НПК, съставът на Варненския апелативен съд се е произнесъл с нова присъда № 1 от 27.02.2014год., с която е отменил присъда № 29 от 20.12.2012 на Шуменския окръжен съд, постановена по НОХД № 303/2011г., в частта:

1. С която подсъдимите **П. В. С.** и **В. П. К.** са признати за виновни да са извършили деяние по чл.116, ал.1, т.9 и т.10, във вр. чл.115, вр. чл.20, ал.3 /за подс. С./ и ал. 4/ за подс. К./ от НК, с пострадал Б. Г. в съучастие – за подс. С. като подбудител на подс. К., а последният като помагач на неизвестен извършител и на основание чл. 304 от НПК ги е оправдал по тези обвинения;

2. С която подс. **В. П. К.** е признат за виновен да е извършил деяние по чл.116, ал.1, т. 7, 9 и 10, вр. чл.115, във вр. чл. 20, ал. 3 и 4 от НК с пострадал П. И. Л. от неустановена дата на м. август 2008 г. до началото на м. март 2009г и на основание чл. 304 от НПК го оправдал за този период на престъпна дейност;

3. С която подс. **Я. Х. П.** е признат за виновен да е извършил деяние по чл.116, ал.1, т.6, пр.1, т.7, т.9 и т.10, във вр. чл.115, във вр. чл. 20, ал. 4 от НК с пострадал Р. А. Р. от неустановена дата от началото на 2009 г. до неустановена дата на месец юни 2009 г и на основание чл. 304 от НПК го оправдал за този период на престъпна дейност;

4. С която подс. **Р. Г. С.** е признат за виновен да е извършил деяние по чл.116, ал.1, т.6, пр.1, т.7, т.9 и т.10 вр. чл.115, във вр. чл.20, ал .4 от НК с пострадал Р. А. Р. от неустановена дата от началото на 2009 г. до неустановена дата на месец юни 2009 г., и на основание чл. 304 от НПК го е оправдал за този период на престъпна дейност;

5. В гражданско-осъдителната част, с която подсъдимите **П. В. С.** и **В. П. К.** са осъдени да заплатят солидарно обезщетение за претърпените неимуществени вреди в резултат на деянието на гриищци Н. Л. Г., действаща за себе си и като майка и законен представител на малолетния Л. Б. Г., на Д. Б. Г., действащ с нейно съгласие и на М. С. Г., както и в полза на гриищци направените по делото разноски за адвокатски хонорар, като е приел, че предявените искиове са неоснователни.

В наказателно-осъдителната част първоинстанционната присъда е изменена, като първоначало определените наказания на подсъдимите са индивидуализирани, както следва:

1. По отношение на подс. П. С.

- По пункт 2 от обвинението чл.116, ал.1, т.7, т.9 и т.10, във вр. чл.115, вр. чл. 20, ал. 3 от НК с пострадал П. И. Л., съдът му е определил наказание „Доживотен затвор” при „СПЕЦИАЛЕН” режим в затвор от закрит тип;

-По пункт 3 от обвинението чл.116, ал.1, т.7, т.9 и т.10 вр. чл.115, вр. чл. 20, ал. 3 от НК с пострадал Р. А. Р., съдът му е определил наказание „Доживотен затвор” при „СПЕЦИАЛЕН” режим в затвор от закрит тип.

На основание чл. 23, ал. 1 от НК, съдът е определил едно общо наказание на подс. П. В. С. „Доживотен затвор” при „СПЕЦИАЛЕН” режим в затвор от закрит тип;

2. По отношение на подс. В. К.

- По пункт 2 от обвинението по чл. 116, ал. 1, т. 7, т. 9 и т. 10 вр. чл.115, вр. чл. 20, ал. 3 и ал. 4 от НК с пострадал П. И. Л., съдът му е определил наказание „Доживотен затвор” при „СПЕЦИАЛЕН” режим в затвор от закрит тип;

-По пункт 3 от обвинението по чл.116, ал.1, т.6, пр.1, т.7, т.9 и т.10 вр. чл.115, вр. чл. 20, ал. 3 и ал. 4 от НК с пострадал Р. А. Р., съдът му е определил наказание „Доживотен затвор” при „СПЕЦИАЛЕН” режим в затвор от закрит тип.

На основание чл. 23, ал. 1 от НК съдът е определил общо наказание на подс. В. П. К. „Доживотен затвор” при „СПЕЦИАЛЕН” режим в затвор от закрит тип;

3. По отношение на подс. Г. В.

- По пункт 1 от обвинението по чл. 116, ал. 1, т. 7, т. 9 и т. 10 вр. чл.115, вр. чл.20, ал.3 от НК с пострадал П. И. Л., съдът е определил наказание „Доживотен затвор” при „СПЕЦИАЛЕН” режим в затвор от закрит тип;

-По пункт 2 от обвинението по чл.116, ал.1, т.6, пр.1, т.7, т.9 и т.10 вр. чл.115, вр. чл. 20, ал. 3 от НК с пострадал Р. А. Р., съдът е определил наказание „Доживотен затвор” при „СПЕЦИАЛЕН” режим в затвор от закрит тип.

На основание чл. 23, ал. 1 от НК съдът е ОПРЕДЕЛИЛ общо наказание на подс. Г. В. В. „Доживотен затвор” при „СПЕЦИАЛЕН” режим в затвор от закрит тип;

4. По отношение на подс. Я. П.

-По пункт 1 от обвинението чл.116, ал.1, т.6, пр.1, т.7, т.9 и т.10, вр. чл.115, във вр. чл. 20, ал. 4 от НК с пострадал Р. А. Р. като съдът е намалил наложеното наказание „лишаване от свобода“ от седемнадесет на петнадесет години, което да изтърпи при първоначален „Строг“ режим в затвор от закрит тип;

-По пункт 2 от обвинението по чл.321, ал.3 пр.1 и пр.2, т.2 вр. ал. 2 от НК, съдът е намалил наложеното наказание „лишаване от свобода“ от седем на пет години лишаване от свобода, което да се изтърпи при първоначален „Общ“ режим в затвор от открит тип;

На основание чл. 23, ал. 1 от НК съдът е определил общо наказание на подс. Я. Х. П. – „лишаване от свобода“ за срок от петнадесет години при първоначален „Строг“ режим в затвор от закрит тип;

5. По отношение на подс. Р. С.

-По пункт 1 от обвинението по чл.116, ал.1, т.6, пр.1, т.7, т.9 и т.10, във вр. чл.115, във вр. чл. 20, ал. 4 от НК с пострадал Р. А. Р., основание чл.58, б.”б” вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК, съдът е намалил наложеното наказание „лишаване от свобода“ от петнадесет на седем години „лишаване от свобода“, което да изтърпи при първоначален „Строг“ режим в затвор от закрит тип.

На основание чл. 23, ал. 1 от НК съдът е определил общо наказание на подс. Р. Г. С. - „лишаване от свобода“ за срок от седем години при първоначален „Строг“ режим за изтърпяване в затвор.

б. Присъдата е изменена и в частта, с която подсъдимите К. и С. са осъдени да заплатят ДТ върху уважените гр. искове и тя е намалена от 28 533.33 лв. на 26 733.33 лв. - за първия и от 29 533,33лв. на 27 733,33лв. - за втория от тях.

По отношение на някои от постановените оправдателни диспозитиви от първоинстанционния съд във връзка с възведените обвинения и поради липсата на жалби и протест срещу тях, въззивната инстанция е приела, че същите са влезли в законна сила, а именно:

1. За подс. С.:

- По точка първа, във връзка с обвинението по чл. 116 ал. 1 т. 9 и т. 10 във вр. с чл. 115, във вр. с чл. 20, ал. 3 и ал. 4 от НК с пострадал Б. Г., че не е осъществил деянието в съучастие с подсъдимия В. П. К. като извършител, както и че деянието е извършено по начин и със средство, опасни за живота на мнозина и с користна цел;

- По точка втора - за деянието по чл. 116, ал. 1 т. 7, т. 9 и т. 10 във вр. с чл. 115, във вр. с чл. 20, ал. 3 от НК с пострадал П. Л., в частта, че е извършено по начин и със средство, опасни за живота на мнозина;

- По точка трета - за деянието по чл. 116, ал. 1 т. 6, предл. 1-во, т. 7, т. 9 и т. 10 във вр. с чл. 115, във вр. с чл. 20, ал. 3 от НК с пострадал Р. Р., в частта, че е извършено в съучастие с подс. П. А. и по начин и със средство, опасни за живота на мнозина;

- По точка четвърта за деянието по чл. 321, ал. 3, предл. 1 и предл. 2 т. 1 във вр. ал. 1, предл. 1 и предл. 2 от НК, да е извършено за периода от началото на 2006 г. до неустановена дата на 2007 г.;

2. За подс. К.:

- по точка първа- за деянието по чл. 116, ал. 1, т. 9 и т. 10 във вр. с чл. 115, във вр. с чл. 20, ал. 4 от НК, че в качеството на извършител не е умъртвил умишлено Б. Д. Г., както и че деянието е извършено по начин и със средство, опасни за живота на мнозина и с користна цел;

- по точка втора- за деянието по чл.116, ал. 1, т. 7, т. 9 и т. 10 във вр. с чл. 115, във вр. с чл. 20, ал. 3 и ал. 4 от НК с пострададал П. И. Л., в частта, че е извършено по начин и със средство, опасни за живота на мнозина;

- по точка трета-за деянието по чл. 116 ал. 1 т. 6 предл. 1-во т.7, т. 9 и т. 10 във вр. с чл. 115 във вр. с чл. 20 ал. 3 и ал. 4 от НК с пострададал Р. А. Р., за това, че е дал материална облага и че деянието е извършено със средство, опасно за живота на мнозина;

- По точка четвърта-за деянието по чл. 321, ал. 3, предл. 1 и предл. 2 т. 2, във вр. ал. 2 от НК да е извършил същото в периода от началото на 2006г. до неустановена дата от началото на 2008г.;

- По точка пет-за деянието по чл. 339, ал. 1 от НК, че е придобил посочените боеприпаси.

3. За подс. П.:

- По точка първа- за деянието по чл. 116, ал. 1, т. 6 предл. 1-во, т. 7, т. 9 и т. 10, във вр. с чл. 115, във вр. с чл. 20, ал. 4 от НК с пострададал Р. Р., в частта, че е извършено по начин и със средство, опасно за живота на мнозина;

4. За подс. В.:

- По точка първа-за деянието по чл. 116, ал. 1 т. 7, т. 9 и т. 1,0 във вр. с чл. 115, във вр. с чл. 20, ал. 3 от НК с пострададал П. Л., в частта, че е извършено по начин и със средство, опасни за живота на мнозина;

- По точка втора-за деянието по чл. 116, ал. 1, т. 6 предл. 1-во, т. 7, т. 9 и т. 10, във вр. с чл. 115, във вр. с чл. 20 ал. 3 от НК с пострададал Р. Р., в частта, че е извършено в съучастие с подс. П. А. и по начин и със средство, опасни за живота на мнозина;

- По точка шеста-за деянието по чл. 339, ал. 1 от НК, че е придобил описаните боеприпаси, както и че е придобил до 21.10.2010 г. - 350 боеприпаси кал. 5.6 мм с периферно възпламеняване, 8 бр. боеприпаси кал. 22, 4 бр. боеприпаси 243 /уинчестър/, 1 бр. боеприпас кал. 6.35 мм /25 А./, 117 бр. ловни патрони кал. 12 и 32 бр. ловни патрони кал. 16;

- По точка седма-за деянието по чл. 252, ал. 2, предл. 1 и 2 във вр. с ал. 1 от НК, да е извършено при условията на продължавано престъпление, да е отпускарал парични заеми на Н. Й. Н. и да е причинил значителни вреди на Н. Й. Н..

5. За подс. А.:

- По точка втора-за престъплението по чл. 116, ал. 1 т. 6, предл. 1-во т. 7, т. 9 и т. 10, във вр. с чл. 115, във вр. с чл. 20, ал. 4 от НК, с пострададал Р. А. Р.;

- По точка шеста-за деянието по чл. 339, ал. 1 от НК, да е придобил боеприпаси - 14 бр. патрони за карабина 243 /марка/, 39 бр. патрони кал. 9 мм, 58 бр. патрони кал. 22, 297 бр. патрони кал. 12, както и да е придобил и държал 1 бр. патрон 3/58;

6. За подс. С.:

- По точка първа-за деянието по чл. 116, ал. 1 т. 6 предл. 1-во, т. 7, т. 9 и т. 10, във вр. с чл. 115, във вр. с чл. 20 ал. 4 от НК с пострададал Р. Р., в частта, че е извършено в съучастие с подс. П. А. и по начин и със средство, опасни за живота на мнозина;

- по точка втора-за деянието по чл. 339 ал. 1 от НК, от неустановена дата до 24.08.2010г. да е придобил и държал в хижа "име" /населено място/, /община/, 26 бр. патрони калибър 62x45мм /марка/ и 8 бр. ловни патрони 12 калибър.

В останалата част присъдата е потвърдена.

Върховният касационен съд, трето наказателно отделение, като обсъди доводите на страните и извърши проверка на атакувания въззивен съдебен акт в очертаните от чл. 347, ал. 1 от НПК рамки, намира и жалбите на касаторите за частично основателни, а касационният протест и жалбата на частния обвинител-за неоснователни.

ПО КАСАЦИОННИЯ ПРОТЕСТ

Протестът и жалбата на частния обвинител за допуснато нарушение на закона в частта, с която по отношение убийството на Б. Г. подсъдимите П. С. и В. К. са признати за невиновни и оправдани по предявеното им обвинение за съучастническа дейност в извършването на това престъпление са неоснователни, поради следното:

В конкретния случай, чрез обвинителния си акт прокуратурата е описала фактически действия по приета от П.С. поръчка за физическото ликвидиране на Б.Г.; възложена задача от П.С. за установяване на домашния му адрес; набавяне на краден лек автомобил за улесняване на бягството след извършване на убийството; набавяне на средства за извършването му-боеприпаси за късоцевно оръжие; започнало осъществяване на изпълнителното деяние на намисленото престъпление срещу личността на Б.Г.; и е обосновала фактическото си и юридическо обвинение за довършеност на престъплението от страна на подсъдимия П.С.-като подбудител и помагач на подсъдимия В.К., а В.К.-като извършител на убийството.

Първоинстанционният съд е ангажирал наказателната отговорност на П.С., по чл. 116, ал. 1, т. 9 и т. 10, във вр. чл. 115, във вр. чл. 20, ал. 3 и 4 от НК, като приел, че съучастническата му дейност за това престъпление се изразява в подбуждане и подпомагане на подсъдимия В.К., умишлено да организира убийството на Б. Д. Г., а В.К. от своя страна, умишлено е подбудил и подпомогнал неизвестен извършител умишлено да лиши от живот пострадалия. С очертаните в присъдата форми на съучастие първоинстанционният съд недопустимо е изменил обстоятелствената част на повдигнатото обвинение без намесата на прокуратурата по реда на чл. 287 от НПК.

В мотивите на въззивната присъда/от л. 257 до л. 261/ АС-Варна е изследвал всички установени обстоятелства и събрани доказателства относими към предявеното на двамата подсъдими обвинение, свързано с убийството на Б. Г.. В тази си дейност, съдът е кредитирал показанията на свидетелите Д., Г.П., Л. Ц. и Св.П.. като е приел, че те са недостатъчни, за да изгради въз основа на тях убеждението си, че двамата подсъдими, са съучастници в престъплението.

Вярна е констатацията, че основно обвинението срещу С. и К. се гради и поддържа въз основа на цитираната група свидетели, чиито гласни доказателства, предвид източника на сведения /показанията на П., Д., както и на свид. К.Н., който заявил, че знае от свид. П., къде е живеел пострадалия Г., когото първите двама са проследявали по-рано/ са производни и че само на тях /при липсата на други преки или косвени доказателства/ не може да се направи неоспорим и категоричен извод за съпричастността на подсъдимите към извършване на убийството.

С постановената въззивна присъда базирайки се на събрания доказателствен материал АС-Варна е приел, че не е доказано по несъмнен и категоричен начин обвинението П.С. да е подбудил и подпомогнал В.К., който от своя страна да е действал като помагач на неизвестен извършител и правилно е приложил закона, като ги е оправдал по това обвинение.

По този начин, въззивната инстанция е отстранила допуснатото от Шуменския окръжен съд процесуално нарушение, с което е била възпрепятствана възможността на подсъдимите П.С. и В.К. да разберат фактическите и юридическите параметри на обвинението, като в максимална степен е гарантирано правото им на защита, накърнено от първоинстанционния съд.

По изложените съображения, възраженията на прокурора и частния обвинител за незаконосъобразност на присъдата в тази ѝ част, както и исканията им за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане следва да бъдат оставени без уважение.

Протестът е неоснователен и по довода за допуснато процесуално нарушение с изключването от доказателствената съвкупност на докладните от полицейските служители В. К. /рег. № 1557/05.02.09год-т.23 от ДП/, А. Н. /рег № С-1441/29.09.2008год.-секр.том към съд.производство-л.38-39/, както и на рапорта на Г. Ц. /рег.№ С-1774/14.11.2008год.-секр. том към съд.производство-л.40/, тъй като те не са допустимо писмено доказателствено средство по НПК.

Съдържащите се в писмените документи обстоятелства, а именно: възприятията на съставителите ги, при извършените полицейски проверки, са възпроизведени от тях в качеството на свидетели пред органа на разследване в ДП и пред съда, и събраните по този начин факти са ценени от съдилищата като правнозначими.

Протестът е неоснователен и по довода, че незаконосъобразно от доказателствената съвкупност са изключени всички изготвени ВДС, събрани чрез експлоатиране на СРС и използван способ-„подслушване”, на подсъдимите и част от свидетелите. От л. 134 до л. 136 в мотивите към присъдата, въззивният съд е изложил подробни съображения, защо събраните по този начин данни не притежават процесуална годност и не могат да бъдат използвани като източник на доказателствата, които изводи се споделят от касационния състав.

Касационният протест е неоснователен и по довода за допуснати нарушения на въззивната инстанция на процесуалния и материалния закон с потвърждаването на присъдата в частта, с която подсъдимите са признати за невиновни и оправдани за извършения на 18.08.2008год. палеж на лекия автомобил на пострадалия Л., по обвиненията, както следва: П. С. по чл. 330, ал. 3, във вр. ал. 2, т. 2 и т. 4, във вр. ал. 1, във вр. чл. 20, ал. 3 от НПК; Г. В. В. по чл. 330, ал. 3, във вр. ал. 2, т. 2, т. 4, във вр. ал. 1, във вр. чл. 20, ал. 3 от НК и П. С. А. по чл. 330, ал. 3, във вр. ал. 2, т. 2, т. 4, във вр. ал. 1, във вр. чл. 20, ал. 4 от НК. При обсъждането на въззивния протест на първоинстанционната присъда в тази ѝ част, апелативната инстанция е изпълнила задълженията си при постановяването на нова присъда по чл. 339, ал. 3, във вр. чл. 305 от НПК, като въз основата на събраните доказателства, на които е направила съпоставка и анализ е изложила съображения, защо едни отхвърля, а други, на базата на които намира за установена фактическата обстановка и гради правните си изводи приема.

В тази насока съдът е изследвал и съпоставил относимите към това обвинение основни гласни доказателствени източници, а именно показанията на свид. Д., Г.П. и отчасти на свид.Р.Д..

В показанията си на досъдебното производство и пред първоинстанционния съд свидетелите П. и Д. са изнесли информация за подготвителни действия, във връзка с изпълнение на приетата поръчка от подс. С.; за това, че тя е направена от подс. Г.В. чрез свид. Р.Д.; за помощта от страна на подс. А. при опознаване и оглеждане района на кантората и жилището на Л., както и за взетото решение за взривяване на лекия му автомобил с взривното устройство, находящо се в склада за минерална вода в Студентски град, които са безспорно установени.

Причините, поради които Д. се обадил по телефона на потеглилия с автомобил П., в изпълнение на взетото решение за взривяване на автомобила и указанието към П. да се върне, както и реакцията на подс. С. на този отказ, /заявил, че двамата за нищо не ставали и ще намери други хора да изпълнят поръчката/, също са установени от изявленията на св. П. и Д., както и обстоятелството, че няколко дни по-късно автомобилът бил запален, но Д. не разбрал от кого.

При наличието на категорични доказателства за това, че лекият автомобил на Л. е бил запален /а не взривен/ и по делото не са налице доказателствени източници за контакт на подсъдимите с прекия извършител на палежа, двете решаващи по фактите инстанции са направили правилни констатации, че липсват категорични доказателства /преки и първични/ за извършване на вторичното престъпление - това по чл. 330 от НК, поради неустановен общ умисъл на подс. С. и Г.В.-като подбудители на прекия извършител на палежа, а А.-като негов помагач. Липсата на събрани доказателства за подобни действия на подсъдимите са обосנוвали законосъобразния извод и за липсата на обективна и субективна съставомерност на деянието по чл. 330 ал.2, т.3 и т. 4 от НК по отношение на извършения палеж на автомобила на пострадалия Л., поради което в тази част протестът също се явява неоснователен.

По отношение доводите в протеста срещу постановения съдебен акт, свързан с частичното оправдаване на подс. Г. В. за деяние по чл. 252 ал. 2 вр. ал. 1 от НК:

Спрямо свидетелите Д. Ш. и К. А. Шуменския окръжен съд е приел, че св. Ш. не е върнал по-голяма сума от тази, която е взел от подс. В. в заем, въпреки че последният е отправил искане за връщане на сумата от 60 000 лв., а свидетелят К. А. не е върнал сумата от 71 600 лв. на подс. В., въпреки подписаните запис на заповед и договор за заем в размер на тази сума-същият се е издължил само досежно първоначално дадения заем в размер на 5 000 лв. Това е дало основание на съда да се приеме, че на тези двама свидетели- Ш. и А. не са причинени вреди от дейността на В.. Аналогични са съжденията на съда и по отношение на свидетелите К. и С., доколкото се е основал в изводите единствено на показанията на тези свидетели, които не са били категорични каква сума над дадената им в заем от подсъдимия са му върнали и каква е била уговорената лихва върху тези суми, т.е. не може да се направи извод да са им причинени вреди, респ. В. да е получил съставомерна и неследваща му се облага от дейността по чл. 252, ал. 1 от НК.

Липсата на доказателства за причинените вреди на посочените по-горе свидетели /Ш., А., К. и С./ обуславя и крайния извод за това, че подс. В. е причинил имотна вреда на св. С., К. и А. общо в размер на 159 980 лв., съответно това е размера на получените от него неправомерни доходи и над този размер до 305 790 лв. се е наложил законосъобразния извод за неговото оправдаване от първоинстанционния съд, потвърдено с присъдата на Варненския апелативен съд, който извод се споделя и от настоящия касационен състав.

Декларативното несъгласие в протеста и в допълнението към него по частичното оправдаване на подсъдимия В. по това обвинение не е подкрепено с конкретни доводи, а с общото оплакване за допуснати нарушения в дейността на съда при проверката и оценката на относимите към предмета на доказване факти, довели до неправилно изградено вътрешно убеждение, а в резултат на това и до неправилно приложение на закона, каквито нарушения на процесуалния и материалния закон касационната инстанция не констатира, поради което намира, че протестът в тази му част е неоснователен и следва да се остави без уважение.

ПО КАСАЦИОННИТЕ ЖАЛБИ НА ПОДСЪДИМИТЕ

Направеното оплакване от защитника на подсъдимия С., във връзка с нарушено право на защита на този подсъдим, свързано с начина на участие на назначения му от Шуменския окръжен съд резервен защитник и ефективната реализация на това право, е релевирано и пред Варненския апелативен съд, който го е счел за неоснователно.

Внимателният прочит на материалите по делото сочат, че на 26.06.2011год. след откриване на съдебното заседание по делото, в присъствието на подсъдимите и договорните им защитници, на основание чл. 94, ал. 4 от НПК, съдът е назначил и резервни защитници, както следва: на подсъдимия П.С.-адв. Г. П.И.; на В. К.-адв. К. А.; на Я. П.-адв. Ф. Л.; на Г. В.-адв. Г. Г.; на П. А.-адв. М. К. и на Р. С.-адв. А. Д..

Защитата е поискала в залата белезниците на подсъдимите да бъдат свалени, което съдът е отказал да стори с довода, че този въпрос следва да се реши от ОЗ“Охрана“ Шумен. Последвала реакция от страна на защитниците, които поискали отвод на председателя на съдебния състав, мотивиран с виждането за неговата предубеденост, който съдът по съображения за неоснователност оставил без уважение.

В израз на несъгласие с действията на съда редовно упълномощените защитници на подсъдимите напуснали съдебната зала.

Резервните защитници поискали разглеждането на делото да се отложи за друга дата, тъй като, поради обемността на доказателствения материал не са могли да се запознаят с него в детайли. Съдът е отказал да уважи това искане като се мотивирал, че от определяне на резервните защитници до съдебното заседание е изминал двуседмичен срок, в който са могли да се запознаят с явните материали, а по отношение на секретните материали им е предоставил възможността да се запознаят с тях.

Съдът конституирал гражданските ищци и частни обвинители, след което дал ход на съдебното следствие и предоставил думата на прокурора за прочитане на обвинителния акт, което продължило от 27.06.2011год. до 29.06.2011год./-на последната дата, в присъствието на договорните защитници на подсъдимите/.

Тук следва да се отбележи, че при наличието на фактическите предпоставки по чл. 92, ал. 4 от НПК, подсъдимият не може да възразява срещу назначения му от съда резервен защитник, чиито правомощия са регламентирани в ал. 6 от същата правна норма. Резервният защитник упражнява, без съгласието на подсъдимия, правото да се запознава с делото, да прави необходимите извлечения и да присъства при провеждането на процесуални действия с участието на подсъдимия. Останалите права по чл. 99, ал. 1 от НПК той може да упражни само по искане или съгласие на подсъдимия, а без негово съгласие, когато защитата е задължителна и упълномощеният защитник редовно призован, не се е явил по уважителни причини.

Съгласно Решение № 10 от 28.09.2010год. на Конституционния съд по к.д. № 10/2010год. „Правният статус на резервния защитник е сходен с този на всеки друг защитник – упълномощен или служебно назначен. Валидни са общите норми за защитника като правилата относно лицата, които могат да участват като защитници (чл. 91 от НПК), отвеждането на защитника (чл. 92 от НПК), отказа на защитника от приетата защита (чл. 95 от НПК), отказа на обвиняемия от защитник и замяната на защитника (чл. 96 от НПК). Резервният защитник е обвързан и от всички задължения по чл. 98 от НПК”.

Проблематиката във връзка с участието на адв. Г.И. като резервен защитник на подсъдимия П.С., очевидно е стояла на вниманието на първоинстанционния съд, който се е опитал да я разреши, като с определение в закрито заседание на 22.11.2011год. /л.4184 от н.д./ е поискал от АК-Шумен да определи по още един резервен защитник на всеки от подсъдимите, но е получил отрицателен отговор мотивиран със съображения, че Законът за правна помощ не предвижда такава възможност, но, ако е налице основателна причина, първоначално определения резервен защитник може да бъде заменен с друг адвокат.

Последващи действия от страна на съда за замяна на резервния защитник адв. Г.И. няма и той е продължил участието си при следващите извършени процесуално-следствени действия, въпреки доводите от останалите защитници, че Г.И. се намира, макар и в далечни родствени връзки със свид. Л.-съпруга на пострадалия адв. Л. и въпреки направения по чл. 95 от НПК отказ на самия И. да продължи процесуалното представителство на П.С., по същите тези причини и изричното волеизявление на подсъдимия П.С. за разминаване на защитните им позиции.

В хода на продължилото във времето съдебно следствие, в дейността на съда по събиране и проверка на доказателствата и доказателствените средства подсъдимият П.С. се е явявал и е бил представляван единствено от резервния защитник адв. Г.И., на следните дати:

-На 11.11.2011год., когато е призована за разпит на свидетелката Г.Б.;

-На 06.02.2012г., когато е проведен разпит на свидетеля П. Л., който дал показания за познанството си с П. Л., покрай проблемите по „банка” и делата на Г.В. с Р.Р. и др. акционери; за участието на Р.Д. в казуса „банка”; за запознаването си чрез Г.В. с П.С. и че го е виждал няколко пъти през 2008г. като потърсил помощ от него чрез прокурор от ВКП да бъде прекратено водено срещу него наказателно дело и уговорката със С. да му плати за „услугата“ 30000лв.

-На 07.02.2012год., когато съдът е разпитал свидетеля Р. М. Д./финансов консултант на Г.В./, който разяснява обстоятелства за участието на адв. Л. и Л. по казуса „банка”; за уговорката Р.Р. да получи 20% от печалбата при продажбата на банката от дела на Г.В.; за това, че в [населено място], хотел „име“ получил плик, който предал на подсъдимия П.С..

-На 09.02.2012год. при проведения разпит на свидетеля Н. С.-за обстановката в хижа „име” и за „двете момчета“/Ф. и Г./, които я посетили;

-На 20.02.2012год. при разпита на св.И. С. Д., който възприел горящата кола на адв. Л. и бягащ от местопроизшествието мъж.

-На 21.02.2012год. при разпита на свид. Л. М.-за обстоятелства свързани с настъпилата смърт на й-Р.Р. и при изслушване на заключенията по изготвени СМЕ на веществени доказателства № 34 от 13.07.2009год/т.4, ДП, л.68-70/, както и на заключения по назначени на досъдебното производство химически експертизи /т.4, л. 73-74 ДП, № 164/31.08.2010год., л. 120-121/,за които П.С. направил изявление, че не разбира съдържанието им, тъй като не ги е коментирал с резервния си защитник и не може да изрази становище.

-На 07.03.2012год., когато е проведен разпит на свид. А. Л.-съпруга на пострадалия адв. Л., която дала показания свързани с обстоятелствата по нанесения му побой; за палежа на автомобила и убийството му, както и за отношенията му с Г.В., свързани със сделката на „банка”.

В това заседание адв. А. отново е поискала отвод на резервния защитник адв.Г.И., с довода, че той се намира в родствена връзка със съпругата на пострадалия Л., което поставя под съмнение изискването да действа в интерес на подзащитния си при изпълнение на функциите му по защита на П.С.. Доводите от страна на адв. А. са били споделени от страна на резервния защитник, но съдът не се е съгласил с основанията за отвод като изтъкнал, че роднинската връзка на адв. Г.И. със съпругата на пострадалия е далечна и не изпълва хипотезата за отвод по чл. 91, ал. 3, т. 5 от НПК.

-На 09.03.2012год. съдът е провел разпит на свид. К. С. П.-за отношенията си с пострадалия Н.П.. Свидетелят заявил непричастност по отношение на извършените срещу П. престъпления, а от друга страна подчертал за познанството си с П.С., само като пациент на болницата, в която П. работи. Защитата отново е поставил въпроса за отвод на адв. Г.И. като резервен защитник на П.С., който съдът с определение е оставил без уважение.

-На 29.05.2012год. подсъдимият П.С. се е противопоставил на даване ход на делото, в отсъствие на договорните си защитници, които с довод за наличие на уважителни причини /представителство пред други съдилища/ не са се явили. Наред с това той заявил, че позицията му на защита се разминава с тази на резервния защитник, както и, че не може да разчита да получи от него надеждна и квалифицирана адвокатска помощ, поради близките роднински връзки на същия със съпругата на починалия Л.. Направеното искане съдът оставил без уважение и изслушал заключението на в.л. Л. Ш./експ. № 11/ДКТ 39/15.04.2011год.-том 4а, л. 134 и сл. ДП/. Липсата на доверие към резервния защитник П.С. изразил като поискал консултация с адв. А. по заключението и това съдът допуснал, макар, в случая, да не е било налице изрично упълномощаване на тази дата при провеждане на съдебното следствие, както при подобни случаи е постъпил съдебният състав на 27.01.2012год. и 08.02.2012год. с подпис на адвоката в протокола.

-На 30.05.2012год. съдът е пристъпил към възпроизвеждане и изслушване на звукозаписите от материални носители от приложените СРС по отношение на свидетеля Д., които били декласифицирани и е констатирал съответствие между записите и протоколите, които отразяват изготвянето на ВДС/т.11, л. 18, секр.д./.

В присъствието на резервния защитник на П.С. на 31.05.2012год., 01.06.2012год., 21.06.2012год., 05.07.2012год., 06.07.2012год., 09.07.2012год.,10.07.2012год. и на 11.07.2012год., съдът продължил възпроизвеждането на звуковите файлове и констатациите на съда за съответствие между тях с протоколите за изготвени ВДС.

На 12.07.2012год. съдът е изслушал и приел заключението на комплексната експертиза № 12/БАЛ-134/04.07.2012год и е започнал с приобщаване на писмените доказателства по реда на чл. 283 НПК, което продължило и на 24.07.2012год., а на 25.07.2012год. изслушал и експерта по възложена му задача да изследва качеството и съответствието на звуков файл в диск от 25.01.2011год.-RB 202010-001-05-05-B-71 с протокол за изготвено ВДС, чието заключение е прието и приобщено към секретните материали по делото.

-На 26.07.2012год. съдът е започнал да предявява събраните по делото веществени доказателства, което продължило на 02.08.2012год. и приключило на 03.08.2012год.

-На 06.08.2012год. съдът провел разпит на свидетелите, участвали като поемни лица и подписали протокола от 04.07.2009год. за претърсване на л.а.м."марка" в [населено място], управляван от В.К. и изземване на открити веществени доказателства-мобилни телефони и SIM карти.

В проведеното на 12.11.2013год. съдебно заседание от втората решаваща по фактите инстанция очевидно е видяла проблема с участието на резервния защитник адв. Г.И. и го е заличила от по-нататъшно участие във въззивното следствие, но възраженията на защитата, че извършените от първоинстанционния съд процесуални действия, с които са събирани и проверявани доказателства при самостоятелното му участие са опорочени и следва да се преповторят, е оставила без уважение.

В мотивите на присъдата си въззивният съдебен състав е изложил съображения, че след назначаването на адв. Г. И. от АК-Шумен за резервен защитник на П.С., той е присъствал без другите, редовно упълномощени от подсъдимия защитници, единствено в проведените на 27.06.2011год. и 28.06.2011год. съдебни заседания, когато е докладван обвинителният акт от страна на Ш. окръжна прокуратура, но не и в последващите заседателни дни, когато е проведено съдебното следствие, поради което, на назначените на подсъдимите резервни защитници /включително и адв. И./, не се е наложило да упражняват процесуални права и най-вече такива, свързани с правото на защита на подсъдимите.

Правилна е констатацията на въззивния съд, че дефиницията „близки роднини“ е посочена в § 1, ал. 1 от допълнителните разпоредби на НПК и съгласно него, в определението се включва родство по съребрена линия до четвърта степен, както и роднинство по сватовство до трета степен, в каквато роднинска връзка адв. Г.И. и свид. Л. не се намират, защото е установено, че родството им надхвърля осма степен, но тази констатация е недостатъчна за да се приеме, че оплакването за нарушено право на защита е неоснователно.

От протоколите на посочените по-горе съдебни заседания е видно, че резервният защитник Г.И. не е проявил необходимата процесуална активност от очакването за пълноценно участие в събиране и проверка на доказателствата и не е имал поведение, с което да не злепостави интересите на защита от него подсъдим. Вярно е, че решаващият съд не може да замести вътрешното убеждение на защитника по какъв начин да осъществява защитата, но огласеното нежелание на защитника да изпълни задълженията си по чл. 94, ал. 6 НПК по независими от него причини, за което съгласно чл. 95 от НПК е уведомил съда, практически е приравнено на липса на ефективна адвокатска защита, нарушаващо процесуалните права на П.С..

Не могат да се споделят и изводите на въззивния съд/л.166 от мотивите/, че първоинстанционният съд не е допуснал нарушение на процесуалните правила при приобщаване към доказателствената съвкупност показанията на свидетелката Г. Б., респ. на чл. 6 от КЗПЧОС /в отговор на възраженията на защитниците, че е допуснато такова нарушение ограничило правото на защита на подсъдимите/, по съображенията, че показанията на Б. не са единствено или основно доказателство срещу подсъдимите, а са налице и други в същата насока.

Данните по делото сочат, че на 10.11.11год. редовно упълномощеният от П.С. защитник-адв. Б. е депозирал молба до съдебния състав /приложена на л. 3981 от н.д./ да се отложи разпита на свидетелката Г. Б., насрочен за 11.11.2011год., поради служебен ангажимент-явяването му като страна по внохд № 354/2011год. пред Софийския апелативен съд, в потвърждение на което приложил призовка, от която е видно основателността на молбата му.

На 11.11.2011год. съдът е приел, че неявяването на адв. Б. е поради неуважителни причини и в присъствието само на резервния защитник на подс. П.С.-адв. Г.И. е пристъпил към разпит на свидетелката Г. Б., която, след снемането на самоличността ѝ, е отказала да свидетелства по делото, поради телефонни повиквания от неизвестни лица с последващо мълчане, които я притеснили.

Поради отказа ѝ да даде показания, на основание чл. 120 от НПК, съдът наложил на Б. глоба, след което приобщил към доказателствената съвкупност показанията дадени от нея по ДП № 154/2009год. пред разследващ орган на 03.09.2010год., 03.11.2010год. и 01.03.2011год. чрез прочитането им на основание чл. 281, ал. 4, във вр. ал. 1, т. 2 от НПК, както и показанията ѝ прочетени на основание чл. 281, ал. 1, т. 2, предл. 1 от НПК от 03.11.10год., 08.03.2010год. и 15.03.2010год., депозирани пред съдия по ДП № 247/2010год., които съдът кредитирал с доверие и ползвал в мотивите на присъдата си.

Тези показания са прочетени в присъствието единствено на резервния защитник на подсъдимия П. С. и в отсъствието на другите двама неявили се в съдебното заседание договорни защитници-адвокатите Н. и Ц.. Подсъдимият С. изразил несъгласие за провеждането на това процесуално-следствено действие без упълномощените от него защитници, поради противоречие в позицията му на защита с адв. Г.И., в резултат на което резервният защитник отново си направил отвод, но съдът не го уважил със съображения, че не са налице предпоставките за това по чл. 91 от НПК.

В хронологичен ред на досъдебното производство свидетелката Г.Б. е разказала за взаимоотношенията си с подс. В.К.; за познанството си с лицата Г.Ф. и Г.Г.; за непосредствените си впечатления от действията и поведението на В.К. преди, в деня и след убийството на Р.Р. и за обстоятелствата, при които на 03.07.2009год. В.К. се е срещнал с Г.Ф. и Г.Г. в [населено място].

Показанията на свидетелката Б. са от изключително важно значение за установяване факта на участие на подс. В. К. в убийството на пострадалия Р.Р., чрез установяване на връзката му с физическия извършител на убийството-лицето Г.Ф., както и на помагача му-Г.Г., което въззивният съд е констатирал на л. 226-227 от мотивите на присъдата си, а чрез установяването на тези обстоятелства, наред със съпоставянето им с показанията на свид. Д., относно дадената от подс. Г.В. „поръчка” за убийството на Р., както и кредитираните с доверие показания на свидетелите Л.Ц., Р.Д., Св.Д. и С. С., той е стигнал до извода за доказаност на обвинението и срещу П.С. като подбудител на престъплението и за помагачеството в него на подсъдимите Я.П. и Р.С.. В., разпитът на свидетеля Р. М. Д. на 07.02.2012год. е проведен също, единствено, в присъствието на резервния защитник на П.С., като съдът е приел, че липсват уважителни причини за неявяването на упълномощените от него защитници /въпреки възражението, че такива има/, а на следващия ден, отново без упълномощените защитници, констатирайки съществени противоречия в показанията между дадените пред него и тези на свидетеля пред орган на досъдебното производство от 23.09.2010год. и 14.04.2011год.; и от 23.09.2010год., 22.10.2010год. и на 14.04.2011год. пред съдия, както и при проведената на 20.04.2011год. очна ставка със свид. Д., първата решаваща по фактите инстанция е приобщила по реда на чл. 281 от НПК, и е дала доверие на последните, видно от мотивите към присъдата, приемайки, че те се подкрепят изключително от данните, съдържащи се в протоколите за изготвени ВДС чрез експлоатиране на СРС.

Допуснатото от първоинстанционния съд съществено процесуално нарушение в дейността по събирането и проверката на доказателствата и доказателствените средства, довело до флагрантно ограничаване правото на защита на подсъдимия П.С. в стадия на съдебното следствие, имащо пряко отношение към предявените обвинения срещу него по чл. 116, ал. 1, т. 6, предл. 1-во, т. 7, т. 9 и т. 10, във вр. с чл. 115, във вр. с чл. 20, ал. 3 и ал. 4 от НК с пострадали П. Л. и по чл. 116, ал. 1, т. 6, предл. 1-во, т. 7, т. 9 и т. 10, във вр. с чл. 115, във вр. с чл. 20, ал. 3 и ал. 4 от НК с пострадали Р. Р., въззивната инстанция е имала правомощията и възможността да отстрани като проведе въззивно следствие и в хода му преповтори опорочените процесуално-следствени действия. Това не е сторено, а обсъжданите доказателствени източници, имащи съществено значение за установяване на обективната истина по делото и част от общия обем от доказателства са ползвани, като им е отдадена значителна тежест при изграждане на вътрешното убеждение на съдебния състав, видно от съдържанието на мотивите към присъдата.

Ето защо, доводите на защитата на С. за наличието на основанието по чл. 348, ал. 1, т. 2, във вр. ал. 3, т. 1 от НПК за отмяна на обжалвания съдебен акт, в тази му част, са основателни и това определя необходимостта касационната инстанция да изпълни правомощията си по чл. 354, ал. 1, т. 4 от НПК, като върне делото същата тази част за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд, където процесуалните нарушения се отстранят по указания по-горе начин-провеждане на въззивно следствие и преповтаряне на процесуално-следствените действия, извършени само с участието на резервния защитник адв. Г.И..

За останалите обвинени съучастници в тези две престъпления-подбудителят подс. Г.В., подбудителят и помагач В.К./в убийството на П. Л./, в същото си качество на двамата и подс. Я.П. и Р. С. като помагачи /в убийството на Р.Р./, присъдата също следва да бъде отменена, тъй като става въпрос за свързано с формиране на обща престъпна воля обвинение между тях и подс. П.С., като установяването на престъпната дейност на всички подсъдими в един наказателен процес е необходима и с оглед разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от НК: "Всички съучастници се наказват с наказанието, предвидено за извършеното престъпление, като се вземат предвид характера и степента на тяхно участие", което следва да се установи.

Неоснователни са възраженията от страна на защитниците на подсъдимите за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила при оценка на събрания доказателствен материал, въз основа на който съдът е изградил вътрешното си убеждение за доказаност на обвинението по чл. 321 от НК.

В тази част на възраженията срещу присъдата касационният състав не установи допуснати нарушения на процесуалните разпоредби на чл. чл. 13, 14 и 107 от НПК от въззивния съд, при формиране на вътрешното си убеждение относно основния факт, включен в предмета на доказване по чл. 102 от НПК и предположил наказателната отговорност на подсъдимите: подсъдимия П.С.-по чл. 321, ал. 1, пр. 1 и 2 НК-образувал и ръководил организирана престъпна група, а подсъдимите В. П. К., Я. Х. П. и Р. С. по чл. 321, ал. 2 от НК-участници в нея, наред с Г. Т. Г., В. П. Ф., Д. В., както и на други неустановени до момента лица, съставена с цел да върши съгласувано в страната престъпления, за които е предвидено наказание лишаване от свобода повече от три години.

Свидетелските показания на Б. Д., Г.П., Л. Ц., В. М., К. Н., П. Л., Св. И., С. С., К. И., Б. Й., В. Г. и анонимен св-л № 4, дадени в досъдебната фаза на производството и приобщени по надлежния ред, както и показанията на същите лица в хода на съдебното следствие, след техния обстоен анализ и оценка на съдържанието им от съда, поотделно и във взаимовръзка с цялата доказателствена съвкупност е обосновала по несъмнен начин съпричастността на подсъдимите към инкриминираното деяние, както и на част от вторичните престъпления.

Въззивната инстанция е подложила на внимателен анализ показанията на изброените по-горе свидетели, отчитайки от една страна, че самите те са били участници в ОПГ, съответно, именно те са имали най- точни, пълни и преки впечатления от естеството на поетите поръчки, както и начина на реализирането им, а от друга страна, че свидетелите не са имали личен мотив, за да изнесат подобна информация, свидетелстваща за индиректното участие на подс. С. в извършване на вторичните деяния, но участващ като организатор и непосредствен подбудител за извършването им.

В резултат на проявения аналитичен подход към доказателствата въззивният съд е стигнал до правилния извод за наличието на доказаност на обвинението по чл. 321 от НК от обективна и субективна страна, с оглед изпълването със съдържание на дефиницията по чл. 94, ал. 1, т. 20 НК за организирана престъпна група /„структурирано трайно сдружение на три или повече лица с цел да вършат съгласувано в страната или чужбина престъпления, за които е предвидено наказание лишаване от свобода повече от три години/, като при установените обстоятелства, че групата е била въоръжена и създадена с користна цел, законосъобразно деянието на П.С. е квалифицирано по чл. 321, ал. 3, пр. 1 и 2, т. 1, във вр. ал. 1, предл. 1 и 2 от НК, а на подсъдимите В. П. К., Я. Х. П. и Р. С. по чл. 321, ал.3, предл. 1 и 2, т. 2, във вр.ал. 2 от НК.

Доколкото въззивната присъда подлежи на отмяна по основанията за допуснати съществени процесуални нарушения и връщане на делото за ново разглеждане от въззивния съд по отношение обвиненията срещу подсъдимите за съучастието им в извършените убийства на пострадалите Л. и Р., следва да се отбележи, че това не води до необходимостта от отмяна и в частта по осъждането на подсъдимите по чл. 321 от НК, не само поради подкрепеността му от събраните по делото доказателства, но и защото за съставомерността на престъплението не е необходимо да е осъществено вторичното престъпление, което е целта на сдружението.

Неоснователни са оплакванията на подсъдимия Г.В. и на защитниците му за допуснати съществени нарушения на процесуалния закон от двете решаващи по фактите съдебни инстанции при формиране на вътрешното им убеждения за доказаност на обвиненията срещу него по чл. 339, ал. 1 от НК. Съдилищата са извършили внимателен и задълбочен анализ на събрания по надлежния процесуален ред доказателствен материал, след което са извели правилни и законосъобразни фактически и правни изводи за доказаност в приетия обем по това обвинение, след което при установените по неоспорим начин елементи от фактическия състав на престъплението са ангажирали наказателната му отговорност.

В тази насока съдилищата са извели изводи от съдържанието на протоколите за претърсване и изземване в офиса на фирмата му на 21.10.2010год. и на извършеното претърсване в дома на подс. В. в гр. /населено място/ на [улица], /етаж/, /апартамент/, при които следствени действия били намерени и иззети като веществени доказателства описаните в тях боеприпаси; на показанията на свидетелите присъствали при тези следствени действия; на Заповед № ЗЯ 246/30.05.2008год. на Началника на РПУ-В.Търново, с която на подс. В. и на служителя във фирма „фирма”- Е. Ж. А. разрешенията за носене и употреба на късоцевно оръжие са били отнети; на изслушаните от съда и приети заключения на експертите изготвили на досъдебното производство двете балистични експертизи № 11/БАЛ-89 от 13.04.2011г.-т.4а от д.п. л.116-119 и № 197/28.10.2010 г. на НТЛ при ОД МВР Шумен-т.10а от ДП л.52-56, установяващи качествените характеристики на боеприпасите и тяхната експлоатационна годност.

Правните изводи на ШОС, направени въз основа на събраните по делото доказателства, довели до оправдаване на подс. Г. В. в останалия обем на предмета на обвинението по чл. 339, ал. 1 НК, са споделени изцяло от въззивната инстанция, която е приела аргументите, изложени и поддържани във въззивния протест, като несъстоятелни.

В подкрепа на изводите си първоинстанционният, а и въззивният съд са се позовали на показанията на свидетелите К. Й., Р. Д. и Х. Г. /работещи във фирмата/, че иззетите при претърсването на 21.10.2010г. в офиса на „фирма” 32 бр. ловни патрони 16 кал., 59 бр. ловни патрони 12 кал., 3 бр. бойни патрони с надпис „А”, 3 бр. патрони калибър 243 „марка”, 6 бр. патрони калибър 22 с кух връх и 25 бр. ловни патрони 12-ти калибър са намерени в метална каса в стаята със счетоводна документация, а иззетите 350 бр. патрони с надпис 5,6 мм. са били намерени в касата до бюрото на подс. В., като първата от двете каси е ползвана от служители на дружеството и там те са съхранявали лично оръжие, а втората каса, освен В./според неговите обяснения/ я е ползвал и свид. Г., което последния заявил пред съда. За тези 350 броя патрони, кал. 5.6мм открити и иззети боеприпаси, съдът е дал вяра на обясненията на В. /л. 480-л. 483 от мотивите на първоинстанционната присъда/, с които е възразил срещу обвинението, че ги е придобил и държал без надлежно разрешително, като се е позовал на показанията на свидетеля Г., че тези патрони са негови и са предназначени за личното му оръжие и които съхранявал в касата на офиса, в който работел.

При липсата на друга доказателствена установеност за това, че само подс. В. е ползвал въпросната каса, изводът на съдилищата, че в тази част обвинението не е доказано по несъмнен и категоричен начин, се явява правилен и поради това, доводите на държавното обвинение за обратното, не могат да бъдат споделени. Правилно са възприети и необорените от страна на обвинението обяснения на В., че патроните, намерени и иззети от дома му в /населено място/ на [улица], /етаж/, /апартамент/ не са държани от него, а са донесени там от двамата му синове, с които обитавал жилището.

Неоснователно е оплакването в касационната жалба на подсъдимия А. за допуснатото нарушение на закона с осъждането му по чл. 339, ал. 1 от НК подкрепено с довода, че той не е установил трайно състояние на фактическа власт върху ловна пушка, /марка/, фабр. /номер/ на затворния блок и № на цевната кутия /номер/, собственост на св. К. И., притежаващ издадено разрешение за съхранение и носенето ѝ, и че държането на откритите боеприпаси с оглед ниската степен на обществена опасност на деянието и на дееца е основание за приложение на чл. 9, ал. 2 от НК.

Престъплението по чл. 339, ал. 1 от НК е на формално извършване, като формата на изпълнителното деяние - държане на посочените в разпоредбата вещи, се изразява в установяване на фактическа власт върху тях от дееца, без надлежно разрешение. За съставомерността, според действащото законодателство, е без значение продължителността на упражняване на фактическата власт върху огнестрелните оръжия и боеприпаси, като тяхното държане, придобиване и разпореждане е поставено под разрешителния режим по ЗКООБ. От обективна страна е установена липсата на надлежно разрешително за придобиването и държането на откритата у дома на А. ловна пушка, така е и за откритите патрони за ловно и бойно оръжие, а от субективна страна е установено съзнаването на подсъдимия на това обстоятелство, действайки в нарушение на установените законови правила.

От заключенията по балистичните експертизи съдилищата са установили, че иззетите от дома на подс. А. патрони представляват боеприпаси за различни оръжия и са годни за употреба по предназначение, а иззетата ловна пушка е годна да произвежда изстрели. Деянието е извършено от подс. А. при пряк умисъл, като той е съзнавал, че няма право да придобива и държи инкриминираните ловни патрони и е съзнавал също, че няма право да приема на съхранение в дома си без да има за това разрешение, ловната пушка на св. И.. При преценката за субективната съставомерност на деянието за този подсъдим, правилно е съобразен и фактът, че той е бивш служител на МВР, където е работил по противодействие срещу престъпността и е бил запознат със съответната законова и подзаконова нормативна база.

Неоснователна е касационната жалба от защитата на подсъдимия Г.В. по доводите, че с осъждането му за част от включените в продълженото престъпление сделки по чл. 252 ал.1 и ал. 2 от НК, двете съдебни инстанции са нарушили материалния закон, както и че изводите за виновността му са направени в разрез с правилата на НПК изискващи всестранно изясняване на обективната истина по делото и вземане на решение по вътрешно убеждение.

Впрочем, това оплакване е правено и пред въззивната инстанция, която след като е направила собствен анализ на доказателствената съвкупност, е изложила каква установена фактическа обстановка приема и на каква доказателствена съвкупност се основава; защо не ги приема доводите на подсъдимия за несъставомерност на деянието по това обвинение за основателни и какви са правните ѝ изводи.

Както първоинстанционната, така и въззивната съдебна инстанции са изложили подробни съображения за съставомерността на деянието по чл. 252, ал. 2, във вр. ал. 1 от НК, които се споделят от настоящия състав.

Престъплението по чл. 252, ал. 1 от НК е на формално извършване и за неговата съставомерност е достатъчно да се установи системното извършване на еднородни деяния с намерение деецът да получи вследствие на тази дейност доход, т.е. достатъчно е уговаряне на възнаграждение за предоставянето временно на паричния ресурс във формата на лихва, при системното извършване на тази дейност, които обстоятелства, в случая, са установени. На следващо място, за да е осъществен от обективна страна основният престъпен състав, по чл. 252, ал. 1 от НК, е необходимо, деецът да извършва по занятие банкови, застрахователни или други финансови сделки, за които се изисква съответно разрешение по силата на специален закон, а такава да не притежава.

По делото е установено, че в пет случая подс. Г.В. е предоставил конкретни суми на отделни лица /свидетелите Г. Ц. С., К. П. К., Д. Ш. Ш., К. А. А. и И. П. А./ с уговорка за връщането им при определен за всеки от тях индивидуален лихвен процент. Това поведение на подсъдимия-системно заемане на парични средства на различни лица срещу получаване на материална облага - лихва, осигуряваща доходи, покрива обективните признаци на престъпния състав.

Правилно съдилищата са отбелязали, че съгласно чл.2, ал.1 от Закона за кредитните институции /ЗКИ/, предоставянето на кредити е част от основната дейност на всяка банка. Банкова дейност може да се извършва само и единствено след издаване на съответен лиценз по реда на чл.13 и сл. от ЗКИ, което е идентично с правния режим по чл.1, ал.1 и ал.4 и чл.11 и сл. и по отменения Закон за банките.

Вярна е констатацията на решаващите съдилища, че съвкупната преценка на извършеното от подсъдимия В. сочи, че като физическо лице, в качеството си на заемодател е отпускар парични заеми срещу лихва на физически лица, което по силата на чл. 1, ал. 4, т. 1 от Закона за банките/отм., в сила до 31.12.2006год./; уведомяване на БНБ, съгласно чл. 3 от Закона за кредитните институции, съставлява осъществяване на банкови сделки, които могат да бъдат извършвани само от определени категории юридически лица при спазване на установения лицензионен режим.

Съгласно трайно установената и непротиворечива практика на съдилищата, системното заемане на парични средства срещу насрещна материална облага /уговорени или получени лихви/представлява банково кредитиране, което е поставено под разрешителен или регистрационен режим. Елемент от фактическия състав на престъплението е изискването тези сделки да се извършват по „занаят”, което е типично престъпление на системно извършване, като от обективна страна е достатъчно системното осъществяване на еднородните деяния /заемане на средства, уговаряне или получаване на лихва/ да включва поне три на брой такива деяния, като в случая, те са повече от три, и това сочи на системно, по занятие, осъществяване на банкови сделки.

Не могат да бъдат възприети като основателни и доводите на защитника на подсъдимия, изложени в допълнението към жалбата му, относно оценката на действията на подсъдимия като дадени заеми по смисъла на чл. 240 от ЗЗД. Според разпоредбата на чл. 240 от ЗЗД е правомерно сключването от субектите на гражданския оборот на сделки за паричен заем, включително и уговаряне на лихва, но то е правомерно, доколкото не представлява система от подобни сделки, които са по занаят, и са източник на доходи в нарушение на ЗКИ. Писменото уговаряне на лихва при договор за заем е правно допустимо, но когато то не се отнася до предоставянето на парични средства на широк кръг лица срещу насрещна материална облага - лихва, за ползването на заетата сума с основната цел - заемодателят да реализира доходи по занятие от реално предоставени средства на други лица. Доколкото реализирането на доходи от материалната облага - лихва при предоставяне на сумите, на практика покрива признаците на дейност на банково кредитиране, поставена под разрешителен режим, съгласно ЗКИ, цялостната преценка на дейността на подс. В. не може да бъде оценена като отделно сключени договори за заем с други физически лица по смисъла на чл. 240 от ЗЗД, а като сделки, присъщи на банковите и кредитните институции. /В същия смисъл са Решение № 34/2013 г. на III н.о., Решение № 158/2014 г. на III н.о. и др./ на ВКС.

Правилно предишните две съдебни инстанции са приели, че подс. В. е извършил деянието при форма на вината пряк умисъл, като са изложили аргументи в подкрепа на този извод, свързани с обективизираното поведение на подсъдимия, включващо предоставяне на различни лица на парични суми с уговаряне и получаване на лихва и с цел същият да реализира доходи.

Обстоятелството, че подсъдимият Г. В. през периода от 2000 г. – 2009 г. в [населено място] от свое име и като физическо лице е предоставял на множество лица различни по размер парични суми /на Г. Ц. С. - сумата от 33 000 лева, на К. П. К. - сумата от 65 000 лева, на Д. Ш. Ш. - сумата от 20 000 лева, на К. А. А. - сумата от 20 000 лева, на И. П. А. - сумата от 1 500 лева/ с уговорка за заплащане на ежемесечна парична лихва, е безспорно установено по делото.

С дейността си той е причинил значителни вреди на Г. Ц. С., на К. П. и на И. П. А., получавайки при това значителни неправомерни доходи в общ размер на 159 980 лева, което е обосновало законосъобразното приложение от съдилищата на квалифицирания състав на престъплението по чл. 252, ал. 2, във вр. ал. 1 от НК, поради което, доводите срещу обжалваната от подсъдимия Г.В. и в тази част присъда са неоснователни и следва да се оставят без уважение.

Неоснователно е оплакването от защитника на подс. Г.В., че разглеждането и решаването на делото е станало от незаконен състав с довода, че част от основните внесени обвинения по отношение на поде. Г.В.- напр. чл.116 ал.1, т. 10 от НК, а и срещу останалите подсъдими са такива, които са включени в кръга на очертаните от нормата на чл.411а ал.1 и ал.2 от НПК, и че само съответния прокурор от Специализираната прокуратура е бил компетентен да сезира Специализирания наказателен съд, съобразно закона и функционалната му компетентност.

Тези доводи за функционалната компетентност на Специализираната прокуратура и Специализирания съд принципно са верни, но защитата не държи сметка за това, че обвинителният акт по настоящето производство е изготвен на 18.05.2011г. от прокурор при Окръжна прокуратура-Шумен, който на 03.06.2011г. го е внесъл за разглеждане в Окръжен съд-Шумен и на същата дата е образувано нохд № 303/2011год. по описа на ОС-Шумен, като на 26.06.2011год. съдът е дал ход на съдебното следствие.

Съобразно § 9, ал. 1 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на НПК /ДВ, бр. 13 от 11.02.2011год., в сила от 12.08.2011год./, Образуваните съдебни производства по дела, подсъдни на специализирания наказателен съд, по които не е даден ход на съдебното следствие, се прекратяват от съдията-докладчик и се изпращат на съответния прокурор”.

Не може да бъде споделен доводът на защитата за съществено ограничаване на процесуалните права на подсъдимите, поради извършване на разследването в отклонение от принципните правила за местна подсъдност. Такова нарушение на местната подсъдност липсва, тъй като ДП № 154/2008 г. по описа на СДВР – София, водено за убийството на Б.Г., с постановление на Гл.прокурор от 20.09.2010г., на основание чл.195 ал.4 НПК е било изпратено на ОП – Шумен. То е било обединено към ДП № 154/2009 г. по описа на ОД на МВР – Шумен и от последното са били отделени материалите, по които е било образувано ДП № 247/2010 г. Отделянето на материали от ДП и образуването на ново ДП по тях е дейност, изцяло в правомощията и от компетентността на прокурора, в която насока апелативният съд правилно се е позовал на съдебната практика, изразена в Р. № 333/11.07.2011 г. по н.д. 1631/2011 г. - III н.о. на ВКС и Р. № 229/22.07.2011 г. по н.д. 1331/2011 г. също на ВКС III н.о.

Впоследствие, съобразно разпоредбата на чл.217, ал.1 НПК, отново в правомощията и от компетентността на прокурора, ДП № 247/2010 г. е било обединено с ДП № 154/2009 г. по описа на ОД на МВР – Шумен /постановление от 02.05.2011 г. на Окръжен прокурор на ОП – Шумен/.

От изложеното в обвинителния акт е видно, че последното по време вторично деяние /по чл. 116 от НК с постр. Р. Р./ е извършено от участниците на ОПГ в [населено място], т. е. попада в района на подсъдност на ОС-Шумен, респективно на ОП-Шумен.

Въззивният съд е отговорил на наведените му доводи от защитниците на подсъдимите за допуснати съществени процесуални нарушения, свързани с нарушаване на местната подсъдност, предвид проведеното разследване от ОП-Шумен и със заобикаляне на закона по повод проведени разпити на свидетели пред съдия в досъдебното производство, без участието на обвиняеми и защитници. Отговорът, че такова нарушение на процесуални правила не е налице, тъй като по досъдебното производство, по които са били провеждани тези разпити е нямало привлечени лица в качеството на обвиняеми се възприема изцяло от настоящия съдебен състав. Касационната инстанция споделя изводите на контролирания от нея съд, че основавайки се на високата степен на обществена опасност на деянията,/а не на подсъдимите/, предмет на обвинението, първоинстанционният съд не е нарушил презумпцията за невиновност, съгласно чл.16 от НПК, не е бил и предубеден, респ., не е било налице основание за отвеждането му. Типът на белезниците-сложени на колан, а не на ръцете-тип „гривни”, не са довели до невъзможността подсъдимите сами да си водят записки и да общуват с упълномощените или назначените им служебни и резервни защитници.

Безспорно е, че честта и достойнството са човешки ценности, за накърняването на които има абсолютна забрана в чл. 29, ал. 1 от Конституцията на Република България и в чл. 3 от Конвенцията за правата на човека и основните свободи, и в този аспект подсъдимите могат да реализират претенциите си по друг ред, но не и за последици, свързани с наказателния процес.

Не може да се приеме, че е налице противоречие в интересите на двамата подсъдими Я.П. и Р.С., с оглед направеното възражение за това, че в хода на първоинстанционното производство, понякога са били представлявани от един и същи защитник. За да се направи преценка за наличието на подобни „противоречиви интереси”, следва да се изхожда от обясненията на двамата подсъдими, а такива към този момент, към който са били представлявани от един защитник, двамата подсъдими пред Шуменския окръжен съд не са давали. Обясненията на подс. Р.С., депозирани на досъдебното производство, в които е направил самопризнания, са приобщени по съответния процесуален ред, след като С. е дал противоположни по съдържание обяснения пред първоинстанционния съд, поддържайки идентична теза с тази на подс. Я.П. за невиновност. Правилно е преценено, че едва след този момент би могло да се твърди наличие на противоречиви интереси, но двамата подсъдими не са били представлявани вече от един и същ защитник, нито са имали противоречиви интереси.

По наказанията

Доводите в протеста за несъответствие по смисъла на чл. 35, ал. 3 НК и явна несправедливост на изменените от въззивната инстанция, първоначално определени от първоинстанционния съд, наказания на подсъдимите Г.В., В.К., Я.П. и Р.С. „Доживотен затвор без замяна” свързани с осъждането им:

- П.С. по чл.116, ал.1, т.7, т.9 и т.10, вр. чл.115, вр. чл.20, ал.3 от НК с пострадал П. И. Л. и по чл.116, ал.1, т.7, т.9 и т.10, вр. чл.115, вр. чл.20, ал.3 от НК с пострадал Р. А. Р.;

-В.К., по чл.116, ал.1, т.7, т.9 и т.10, вр. чл.115, вр. чл.20, ал.3 и ал.4 от НК с пострадал П. И. Л. и по чл.116, ал.1, т.6, пр.1, т.7, т.9 и т.10, вр. чл.115, вр. чл.20, ал.3 и ал.4 от НК с пострадал Р. А. Р.;

-Г.В., по чл.116, ал.1, т.7, т.9 и т.10, вр. чл.115, вр. чл.20, ал.3 от НК с пострадал П. И. Л., и по чл.116, ал.1, т.6, пр.1, т.7, т.9 и т.10, вр. чл.115, вр. чл.20, ал.3 от НК с пострадал Р. А. Р.;

-Я.П., по чл.116, ал.1, т.6, пр.1, т.7, т.9 и т.10, вр. чл.115, вр. чл.20, ал. 4 от НК с пострадал Р. А. Р.;

-Р.С., по чл.116, ал.1, т.6, пр.1, т.7, т.9 и т.10, вр. чл.115, вр. чл.20, ал. 4 от НК с пострадал Р. А. Р., не могат да бъдат разгледани в настоящия стадий на наказателното производство, поради изложените от касационния състав съображения за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, необходимостта от отстраняването им чрез повторно разглеждане на делото от въззивния съд и нова преценка при евентуално ангажиране наказателната им отговорност, включително и по определяне вида и размера на наказанията.

Поради това не могат да бъдат разгледани и оплакванията на същите тези подсъдими за явна несправедливост на определените им от Варненския АС наказания за тези две престъпления.

При определяне наказанията на подсъдимите за другите извършени индивидуално или в съучастие престъпления съдилищата са отчели всички обстоятелства от значение за това на всеки от подсъдимите-степената на обществена опасност на конкретните деяния, на дейците, на подбудите и мотивите, както и наличните смекчаващи и отегчаващи обстоятелства /включително тежкото здравословно състояние на подсъдимия Я.П. и подс. П.А./, като са съобразили и характера, и степената им на участие в престъпленията, извършени в съдружна и съучастническа дейност.

Оплакванията за явна несправедливост на наказанията, наложени на подсъдимите за извършеното по чл. 321 от НК престъпление са неоснователни. Както това престъпление, така и всички извършени от подсъдимите вторични деяния, включително и тези извън ОПГ, се отличават с висока степен на обществена опасност. Направена е вярна преценка за високата степен на обществена опасност на деянието, специфичната ориентация на ОПГ-да извършва деяния, свързани с телесната неприкосновеност на гражданите, с увреждане на имущество чрез палежи и с най-висшето благо-човешкият живот. Мотивите на въззивния и на първоинстанционния съд свързани с индивидуализацията на наказанията за това престъпление и за всяко отделно деяние извършено от ОПГ, са подробни, ясни, аргументирани и правилни, споделят се от настоящия състав и не е необходимо повтарянето им.

Въззивната инстанция е извършила преценка на дейността на първоинстанционния съд за определяне наказанията на шестимата подсъдими за така извършените престъпления. При реализацията на наказателната отговорност на всеки един от подсъдимите и за всяко от престъпленията е подхождала с необходимото внимание и задълбоченост при преценката на обстоятелствата, влияещи върху отговорността, и като цяло е спазвала принципите за индивидуализация на наказанието.

При индивидуализиране на наказанията на подс. А., първоинстанционният съд е изложил подробни съображения, съобразявайки от една страна, чистото съдебно минало и влошеното му здравословно състояние, а от друга- високата степен на обществена опасност на деянията по чл. 131 и чл.339 от НК. Потвърждавайки присъдата в тази част, въззивната инстанция е стигнала до правилния извод, че по отношение на него, целите на наказанието ще се постигнат с определената първоначално по размер и начин на изтърпяване санкция, поради което, не се явява занижена /по доводите във въззивния протест/, нито завишена /по твърдението в жалбата на подсъдимия/ и не е явно несправедлива.

Не е допуснато закононарушение и при индивидуализиране наказанието на подс. Г. В. за престъплението по чл. 252, ал. 2 от НК.

В тази насока съдилищата са отчетливи като отегчаващо вината обстоятелство изключително дългия период на престъпна дейност /от 2000г. до 2009г./, което сочи, както е отразил в мотивите си въззивният съд „...индиция за наложил се стереотип в начина на живот на подс. В. чрез набавяне на неправомерни доходи”, а размерът на получените „значителни” неправомерни доходи-, сам по себе си обуславя и правната квалификация на деянието по смисъла на ал. 2 на чл. 252 от НК, но техният размер многократно надхвърля установените от практиката на съдилищата параметри, определящи вредите и неправомерните доходи като значителни”. Направените изводи свързани с определяне на наказанието на В. за това престъпление-над средния размер, предвиден за престъплението са съобразени със закона и доводите за явната му несправедливост, и от страна на подсъдимия, и от страна на държавното обвинение/с обратна насоченост-че е занижено/, не се споделят от касационната инстанция.

По изложените съображения настоящата касационна инстанция намира, че не са налице:

-релевираните в касационните жалби на всички подсъдими и защитниците им основания за изменяване на въззивната присъда в санкционната ѝ част по осъждането им за извършените престъпления по чл. 321 НК;

-доводите за явна несправедливост направени от подс. П.С. по осъждането му за престъпления по чл. 131, ал. 1 т. 8 и т. 10, във вр. с чл. 129, ал. 1 във вр. с чл. 20, ал. 3 НК, с пострадал П.; по чл. 330, ал. 2 т. 4, във вр. с ал.1, във вр. с чл. 20, ал. 3 и ал. 4 от НК, с пострадал П.; по чл. 333, във вр. с чл. 330, ал. 2, т. 4, във вр. с ал. 1, във вр. с чл. 20, ал. 3 и ал. 4 от НК с пострадал П.; по чл. 131, ал. 1 т. 8 и т. 10, във вр. с чл. 130, ал. 1 във вр. с чл. 20, ал. 3 от НК, с пострадал П. Л.; по чл. 330, ал. 2 т. 4 във вр. с ал. 1, във вр. с чл. 20, ал. 3 и ал. 4 от НК, с пострадал А. Б.;

-оплакванията на В. К. срещу наказанието наложено по осъждането му по чл.339, ал.1 от НК,

-оплакванията на подс. Г.В. за несправедливост на наказанията по осъждането му за престъпления по чл. чл. 131, ал. 1 т. 8 и т. 10, във вр. с чл. 130, ал. 1, във вр. с чл. 20, ал. 3 от НК, с пострадал П. Л.; по чл. 131, ал. 1, т. 10 във вр. с чл. 129, ал. 1, във вр. с чл. 20, ал. 3 от НК, с пострадал А. С.; по чл. 339, ал. 1 от НК и по чл. 252, ал. 2, предл. 1 и 2, във вр. с ал. 1 от НК.

-доводите на подс.А. срещу наказанието за престъпленията по чл.339, ал.1 от НК и по чл. 131, ал. 1 т. 10, във вр. с чл. 129 ал. 1 във вр. с чл. 20, ал. 2 от НК, с пострадал А. С.;

- оплакванията на подс. Р. С. срещу наказанието за престъплението по чл. 339, ал. 1 от НК, като присъдата в тези части, като законосъобразна и справедлива, следва да се остави в сила.

С оглед процесуалното развитие на делото и частична отмяна на въззивната присъда по обвиненията по чл. 116 от НК, с пострадали П.Л. и Р.Р. и връщане на делото за ново разглеждане в същата част от друг състав на въззивния съд, съдебният акт следва да се отмени и във връзка с приложението на чл. 23, ал. 1 от НК по отношение на подсъдимите П.С., В.К., Г.В., Я.П. и Р.С., с което са им определени общи най-тежки наказания по съвкупността от престъпления.

Въззивната присъда следва да бъде отменена и в гражданската ѝ част, с която се е произнесла по исковете:

- предявени от А. Б. Л., М. П. Л. и И. П. Л. срещу подс. П. С., В. К., Г. В. В. и П. А. за причинени с деянието по чл. 116, ал. 1 от НК неимуществени вреди и по присъдените държавни такси;

- предявени от В. Д. М.-Р. и Р. Р. Р. срещу подс. П. В. С., Г. В. В., В. П. К., Я. Х. П., П. С. А. и Р. Г. С. за причинени с деянието по чл. 116, ал. 1 от НК неимуществени вреди и по присъдените държавни такси, тъй като предявените иски и претендираните вреди са основани на непозволено увреждане, причинено от деянията, предмет на обвинението, по отношение на които производство продължава да е висящо.

В останалата гражданска част, с която въззивният съд се е произнесъл по предявените от гр.ищци Н. Л. Г., действаща за себе си и като майка и законен представител на малолетния Л. Б. Г., на Д. Б. Г., действащ с нейно съгласие и на М. С. Г., иски за претърпени от тях неимуществени вреди и са уважени граждански иски от постр. Н. П. срещу подс. С. за причинени неимуществени вреди от деянията по чл. 131, ал. 1 т. 8 и 10, по чл. 330, ал. 2, т. 4 и по чл. 333 от НК, присъдата на Варненския апелативен съд е законосъобразна и като такава, следва да се остави в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 354, ал. 1, т. 4, във вр. чл. 348, ал. 1, т. 2, във вр. ал. 3 от НПК и чл. 354, ал. 1, т. 1 от НПК, Върховният касационен съд, трето н.о.

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯВА присъда № 1 от 27.02.2014год. по внохд № 194/2013год. на Варненския апелативен съд, в частта, с която присъда № 29 от 20.12.2012 на ШОС постановена по НОХД № 303/2011г., е изменена в наказателно-осъдителната част, както следва:

-по отношение на подс. П. С. по пункт 2 от обвинението по чл.116, ал.1, т.7, т.9 и т.10, вр. чл.115, вр. чл.20, ал.3 от НК с пострадал П. И. Л. и по пункт 3 от обвинението по чл.116, ал.1, т.7, т.9 и т.10, вр. чл.115, вр. чл.20, ал.3 от НК с пострадал Р. А. Р., както и по определеното на подсъдимия на основание чл. 23, ал. 1 от НК общо най-тежко наказание „Доживотен затвор“;

-по отношение на подс. В. К. по пункт 2 от обвинението чл.116, ал.1, т.7, т.9 и т.10 вр. чл.115, вр. чл.20, ал.3 и ал.4 от НК с пострададал П. И. Л. и по пункт 3 по обвинението чл.116, ал.1, т.6, пр.1, т.7, т.9 и т.10, вр. чл.115, вр. чл.20, ал.3 и ал.4 от НК с пострададал Р. А. Р., както и по определеното на подсъдимия на основание чл. 23, ал. 1 от НК общо най-тежко наказание „Доживотен затвор“;

-по отношение на подс. Г. В. по пункт 1 по обвинението чл.116, ал.1, т.7, т.9 и т.10, вр. чл.115, вр. чл.20, ал.3 от НК с пострададал П. И. Л., и по пункт 2 по обвинението чл.116, ал.1, т.6, пр.1,т.7, т.9 и т.10, вр. чл.115, вр. чл.20, ал.3 от НК с пострададал Р. А. Р., както и по определеното на подсъдимия на основание чл. 23, ал. 1 от НК общо най-тежко наказание „Доживотен затвор“;

-по отношение на подс. Я. П. по пункт 1 по обвинението чл.116, ал.1, т.6, пр.1, т.7, т.9 и т.10, вр. чл.115, вр. чл.20, ал.4 от НК с пострададал Р. А. Р. и по определеното му на основание чл. 23, ал. 1 от НК общо най-тежко наказание „Лишаване от свобода“ за срок от петнадесет години.

- по отношение на подс. Р. С. по пункт 1 по обвинението чл.116, ал.1, т.6, пр.1, т.7, т.9 и т.10, вр. чл.115, вр. чл.20, ал. 4 НК, с пострададал Р. А. Р., както и по определеното му на основание чл. 23, ал. 1 от НК общо най-тежко наказание от седем години лишаване от свобода.

ОТМЕНЯВА присъдата в гражданската ѝ част, с която са уважени:

- предявените от А. Б. Л., М. П. Л. и И. П. Л. граждански иски срещу подс. П. С., В. К., Г. В. В. и П. А. за причинени с деянието по чл. 116 ал. 1 от НК неимуществени вреди и по присъдените държавни такси;

- предявените от В. Д. М.-Р. и Р. Р. Р. срещу подс. П. В. С., Г. В. В., В. П. К., Я. Х. П., П. С. А. и Р. Г. С. граждански иски за причинени с деянието по чл. 116 ал. 1 от НК неимуществени вреди и по присъдените държавни такси.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане в отменените ѝ части от друг съдебен състав на Варненския апелативен съд за изпълнение на дадените по реда на чл. 355, ал. 1, т. 3 от НПК указания.

ОСТАВЯ В СИЛА обжалваната и протестирана присъда в останалите ѝ части.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: